Середа, 2 жовтня 2002 року. № 180 (2931) Ціна договірна

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Найкращою заявкою була б демократія

Для України сьогодні співпраця з НАТО є важливою в тому сенсі, що ми маємо організовувати насамперед своє внутрішнє життя відповідно до високих стандартів країн — членів альянсу. Таку думку висловив Голова Верховної Ради Володимир Литвин під час зустрічі зі співголовою Комітету США з питань НАТО Брюсом Джексоном. «Оце й було б найкращою заявкою на членство в НАТО», — зауважив Володимир Литвин. Брюс Джексон зазначив: «Наступний саміт НАТО в Празі є нагодою для оформлення порядку денного нової Європи і вона має включати Україну». Гість погодився з Головою ВР, що йдеться насамперед про демократичні перетворення в Україні.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У НОМЕР

Двері відкриті

Президент України Леонід Кучма закликав фракції та групи, що створили минулого тижня парламентську більшість, переглянути порядок денний парламенту і визначити як пріоритетні — реформування податкового законодавства, соціальні законопроекти та роботу над бюджетом. Таку пропозицію глава держави висловив під час зустрічі з лідерами дев'яти фракцій і груп, **повідомила прес-секретар Президента України Олена Громницька**. Л. Кучма також запропонував лідерам більшості активно залучитися до роботи над розробкою проекту політичної реформи, включаючи реформу виборчого законодавства.

На зустрічі обговорювалася і проблема формування коаліційного уряду. Президент висловив сподівання, що пропозиції про склад такого уряду буде сформульовано вже у жовтні.

Водночас глава держави виступив за необхідність захисту інтересів парламентської меншості: «Вони повинні використовувати всі можливості парламентської роботи, насамперед у сфері парламентського контролю, замість того, щоб намагатися вирішувати політичні проблеми на вулиці».

Більшість готує перерозподіл посад

У Верховній Раді почала працювати робоча група новоутвореної постійно діючої парламентської більшості, повідомив на прес-конференції координатор більшості Олександр Карпов. До кінця цього тижня має бути підготовлено пропозиції з перерозподілу керівних посад у парламентських комітетах і формування коаліційного уряду, які буде винесено на засідання координаційної ради парламентської більшості в п'ятницю.

(Закінчення на 2-й стор.).

КІБЕРВІЙНИ — РЕАЛЬНІСТЬ

Нещодавні вибори до Верховної Ради та місцеві органи самоврядування стали вже здобутком історії, але незабаром — президентські. Понад десять років ми ходимо на виборчі дільниці і справді обираємо. Слово «референдум» також стало для нас звичним і увійшло в наш лексикон. Та, як показали березневі вибори, ще не всі громадяни України знайшли свій шлях на виборчі дільниці — комп'ютероманам на вибори йти ліньки.

(Закінчення на 14-й стор.).

Колаж Євгенії ВАСИЛЬЧЕНКО.

Я ВАМ ПИШУ

Рекорди українські, а мова?

Вболіваю за наших спортсменів, але коли слухаю інтерв'ю з ким-небудь з них, дуже важко зорієнтуватися, з якої вони країни. А всьому вина — їхня мова. Чи в нас немає українців у спорті, чи так важко вивчити українську мову? Чому всі дають інтерв'ю російською? Як можна розпізнати, чиї це спортсмени?

Іван МЕЛЬНИК.

Головчинці Заліщицького району Тернопільської області.

АКТУАЛЬНО

До зими готові!

Акціонерна компанія «Київенерго» цілком готова до опалювального сезону, заявляє генеральний директор «Київенерго» Іван Плачков. За його словами, в столиці сповна виконано всі підготовчі роботи. До житлових будинків тепло почне надходити з 15 жовтня. Але якщо протягом трьох діб температура повітря в Києві не перевищуватиме 8 градусів, опалювальний сезон розпочнеться раніше. Сьогодні вже опалюються 8 із 9 пологових будинків і 22 лікувальні установи, **повідомляє «Укрінформ».**

Олія — з горіха

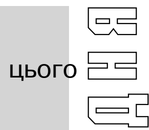
У Дніпропетровську стала до ладу перша в Україні і поки що єдина в СНД та країнах Балтики фабрика, яка виготовляє олію зі звичайних волоських горіхів.

Запашну поживну продукцію виробляють на іноземному обладнанні за вітчизняною технологією, запропонованою тутешніми спеціалістами колишнього військово-промислового комплексу. Така олія має лікувально-оздоровчі властивості, неповторний смак і аромат. Поступово вона здобуває популярність у мешканців краю, **повідомляє наш власний кореспондент Микола НЕЧИПОРЕНКО.**

Гуцульський внесок в іномарки

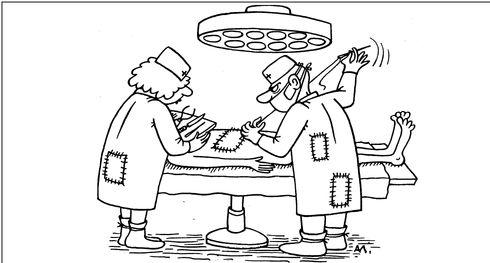
Японська компанія Yazak у середині жовтня на Закарпатті розпочне будівництво заводу з випуску електронного автомобільного оснащення. Фірма вкладе в будівельно-монтажні роботи майже 20 мільйонів доларів.

Спочатку підприємство працюватиме на експорт і випускатиме лише електроджгути для автомобілів. Пуск першої черги заводу з тисячею робочих місць заплановано на травень 2003 року. До 1 липня того самого року підприємство буде введено в експлуатацію повністю, що передбачає створення ще тисячі робочих місць, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

2 ЖОВТНЯ

■ 1552 р. Війська Московського князівства захопили Казань. Казанське ханство припинило існування, Середнє Поволжя приєднано до Росії. ■ 1865 р. Народився композитор Денис Січинський. Автор хорів і романсів на слова Шевченка, Франка та ін. ■ 1895 р. Помер живописець Олексій Кившенко, автор творів на українські теми, а також відомого полотна "Військова рада в Філях". ■ 1919 р. Загони Нестора Махна виступили проти денікінців. ■ 1990 р. У Києві на тодішній площі Жовтневої революції розпочалась голодовка студентів з політичними вимогами.

Фельдшер лікує добрим словом. Безкоштовно

▼ 7

Талант любити

▼ 8

Уряд Німеччини виділив п'ять мільйонів євро для підтримки підприємств аграрного сектору України

Перевести добрі наміри в робочі плани

З таким одностайним проханням звернулися керівники державних і недержавних телерадіомкомпаній до Голови Верховної Ради Володимира Литвина, підсумовуючи результати наради, що відбулася у ВР.

«Назбиралося багато проблем, — сказав Володимир Литвин, — які стримують роботу в телерадіопросторі. З одного боку, не бракує бажаючих покерувати, давати цінні вказівки, що і як треба робити телерадіокомпаніям, а з другого — чинне законодавство не забезпечує повною мірою їх діяльність, і його потрібно удосконалювати».

Голова Верховної Ради наголосив, що, крім основного завдання телерадіостудій — об'єктивно і правдиво відображати життя суспільства, потрібна й така робота, яка сприяла б утвердженню держави. І про цю функцію не слід забувати.

Склалася ситуація неадекватного тлумачення державними органами своєї місії у формуванні інформаційної політики в Україні, зауважив на нараді голова Комітету ВР з питань свободи слова та інформації Микола Томенко. Це завдання покладено винятково на Верховну Раду. І її підміна неприпустима. Він повідомив, що комітет завершив створення робочих груп з удосконалення законодавчих актів, що стосуються сфери інформаційної політики.

На нараді своїми думками поділилися Олександр Ткаченко («Новий канал»), Борис Холод (Нацрада з питань телебачення і радіомовлення), Ігор Сторожук (Національна телекомпанія України), Олександр Богуцький (ICTV), Володимир Оселедчик («1+1») та інші. Вони наголошували на потребі невідкладно, хоча б на нинішній сесії Верховної Ради, винести на обговорення та прийняти низку законопроектів. Було наведено такі приклади. В Україні збір рекламних грошей становить 100 млн. доларів щорічно, у Росії — 1 млрд. Це означає, що російське телебачення має удесятеро більше можливостей для створення рейтингових програм та технічного переоснащення. Тим часом у законодавстві про рекламну діяльність є чимало парадоксів. Наприклад, державним телекомпаніям встановлено такий порядок, що надходження від рекламних спонсорів не повинно перевищувати 50 відсотків від бюджетних асигнувань. Або таке. У жодній країні, крім нашої, немає заборони переривати показ кінофільмів рекламними роликами тощо.

Чи не найбільшу стурбованість в учасників наради викликало те, що в Україні зовсім не врегульовано законодавчу роботу кабельних мереж. Закон визначає, що дозвіл на створення таких мереж мають видавати державні органи, але такі само дозволи видають і органи місцевого самоврядування. І Нацрада змушена все це ліцензувати.

Ішлося, до речі, і про телеканал Верховної Ради. Фахівці наголошували: якщо Верховна Рада не подбає про свою нішу в кабельних мережах, то гроші на створення каналу вилетять у трубу.

Володимир Литвин у прикінцевому слові сказав, що в Україні розроблено десять законів, які регулюють державну інформаційну політику. Декотрі з них приймали поспіхом, чимало потребують змін. Роботу треба націлювати на те, щоб в Україні діяли потужні державні й недержавні телерадіокомпанії. Тоді вони будуть незалежні. Скільки має бути державних, треба визначатися. А приватні, створюючись, нехай створюють і власні канали.

Прийнято рішення доручити профільному комітетові ВР узагальнити пропозиції і скласти робочий план з удосконалення законодавства у сфері інформаційної політики з конкретними термінами для розгляду у Верховній Раді.

Анатолій КАРАСЬ.

ФОТОФАКТ

Активісти об'єднання «Молодь — надія України», пікетуючи будинок Кабінету Міністрів, висловилися проти підписання угоди з Росією про створення газотранспортного консорціуму.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більшість готує перерозподіл посад

(Початок на 1-й стор.).

Серед інших першочергових завдань новоутвореної більшості — напрацювання пакета документів економічного і соціального спрямування для прийняття на найближчому пленарному засіданні ВР.

Новоутворена більшість, за словами її координатора, залишить опозиції лише три парламентські комітети, а уряд обіцяє змінити до кінця жовтня. Найближчим часом має відбутися реєстрація установчих документів парламентської більшості і списків депутатів, що увійшли до неї. Ці списки буде опубліковано у газеті «Голос України», і саме тоді «більшовики» відкриють поки що засекречені прізвища депутатів, що увійшли до більшості, серед яких, до речі, є декілька опозиціонерів.

Олександр Карпов підтвердив, що на сьогодні заяви про входження до парламентської більшості написали 230 народних депутатів, наголосивши, що новоутворена «більшість відкрита до розширення».

Юліана ШЕВЧУК.

Оздоровлення суспільства залежить від парламенту

Із прес-конференції Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА

Криза, але не війна

Чи є нині в Україні політична криза? На думку Володимира Литвина, ще рано говорити про її спад. Кризу засвідчує ряд «яскраво виражених елементів», серед яких насамперед — настрої суспільства, незбалансованість і неефективна діяльність інститутів влади, блокування роботи парламенту та його неспроможність прийняти рішення. Водночас Голова ВР сподівається: якщо в парламенті буде сформовано більшість і чітко визначено права й повноваження опозиції, то кризу в парламенті може бути подолано, а відтак розпочнеться і процес оздоровлення в суспільстві загалом. «Сьогодні багато що залежить визначальною мірою від того, як розвиватиметься процес у парламенті», — сказав В. Литвин.

Глава парламенту заперечив, що між ним і главою адміністрації Президента України Віктором Медведчуком нині «оголошено війну»: «У мене нормальні, рівні стосунки з Медведчуком, як і з усіма людьми». А стосовно так званих «темників» — вказівок пресі, які начебто направляються з АП, — Володимир Литвин заявив: «Я категоричний противник будь-яким чином диктувати журналістам, як писати, як висвітлювати».

Розмови без розрахунків

Коментуючи тему створення українсько-російського газотранспортного консорціуму, яка серед інших обговорювалась під час недавнього візиту делегації українського парламенту до Москви, Володимир Литвин зазначив: ані з російської, ані з української сторони немає чітких економічних розрахунків. Поки що переважають політичні розмови. На переконання Голови ВР, спочатку треба обчислити, наскільки створення такого консорціуму буде вигідно кожній стороні, чи буде дотримано національні інтереси України. Такий же підхід, на думку В. Литвина, повинен домінувати і щодо ЄвроЗЕС: спочатку — чіткі економічні розрахунки на рівні уряду, скажімо, чи зможе вітчизняна продукція у разі вступу України до ЄвроЗЕС стати конкурентоспроможною, а вже потім — політичні рішення. До того ж такі стратегічні питання, які безпосередньо пов'язані з безпекою держави, повинні обов'язково бути предметом парламентського аналізу та контролю.

«Наша позиція полягає в тому, що Україна сьогодні хоче прагматичної, взаємовигідної економічної співпраці», — заявив В. Литвин. Про це і йшлося під час зустрічей з керівниками Російської Федерації у Москві.

«Кольчужний» скандал

Володимир Литвин виступив категорично проти звинувачень України в нібито постачанні зброї до Іраку без встановлення конкретних фактів. Адже виробництво такої складної техніки, як системи протиповітряної оборони, — це не голка, яку можна десь сховати. Він запевнив, що українська сторона «готова розкрити себе, будь-які свої можливі таємниці» для того, щоб «істина восторжествувала». «Треба спочатку пересвідчитися, отримати результати, а потім робити відповідні висновки», — наголосив глава парламенту.

В. Литвин підтримав ідею провести спеціальне відкрите засідання Верховної Ради, на якому розглянути питання про звинувачення України в незаконному продажу зброї за кордон. А також створити з урахуванням пропозицій депутатських фракцій і груп тимчасову слідчу комісію ВР, яка повинна мати доступ до всіх документів, можливість зустрітися з усіма відповідальними посадовцями й напрацювати відповідні матеріали.

Знаходити порозуміння з усіма

Хоча Голова Верховної Ради України і переконаний, що новоутворювана парламентська більшість буде ефективною, сам він писати заяву про входження до більшості поки що не квапиться. «Голові Верховної Ради треба знаходити порозуміння і з тими людьми, які себе відносять до опозиції, для того щоб організувати нормальну життєдіяльність парламенту», — так пояснив свою позицію В. Литвин. Але своїх симпатій до дев'яти фракцій, котрі підтримували його на виборах керівництва ВР, а нині ініціюють створення більшості, глава парламенту не приховує: «Я це висловлюю своїм голосуванням».

Володимир Литвин також запевнив, що не боїться розмов про можливе переобрання керівництва парламенту після утворення парламентської більшості: «Такого страху в мене немає. Я виконував, виконую і скільки мені належить виконувати му те, що має робити Голова Верховної Ради. А якихось умов чи застережень я не сприймав і не сприймаю».

Юліана ШЕВЧУК.

У НОМЕР

Вимоги трибуни, тепер — трибуналу

На 12 жовтня заплановано проведення по всій Україні «народного трибуналу над злочинним режимом», на якому громадяни як свідки матимуть можливість висловити своє ставлення до нинішньої влади. Про це на прес-конференції в УНІАН повідомили лідери опозиції Юлія Тимошенко, Олександр Мороз і Петро Симоненко. Це має бути черговим етапом акції, яка, за їхніми словами, «тільки розгортається і ще не пройшла свого піку».

Опозиція планує ще один об'їзд регіонів, але цього разу не тільки обласні центри, а й міста зі стотисячним населенням. Не виключено проведення трибуналів також у селищах і селах, де діють осередки відповідних політичних сил. Робота в регіонах має системний характер: по-перше, прорив інформаційної блокади, по-друге — поглиблена правова аргументація дій влади, бо «нинішня правова система — кишенькова».

На сьогодні вже зібрано більш як мільйон підписів під резолюцією всеукраїнських народних зборів про дострокову відставку Л. Кучми.

Крім масових заходів протесту, опозиція не нехтує і епістолярним жанром: учора Ю. Тимошенко, О. Мороз, П. Симоненко та В. Ющенко підписали листа до Президента Росії В. Путіна з пропозицією зустрітися з ними під час його візиту до України на початку жовтня. Тем для розмови є кілька: наприклад, роз'яснення справжньої ситуації в Україні, з'ясування позицій довкола газового консорціуму, а головне, «ознайомлення з нашим баченням перспективи співпраці з Росією, адже зовнішню політику, в тому числі з РФ, незабаром визначатимуть наші політичні сили». Ю. Тимошенко наголосила: чим більше урядів за межами України буде усвідомлювати, хто такий Кучма, чим адекватнішою буде їхня реакція, тим швидше ми звільнимо Україну від нинішнього режиму.

Лідери опозиції висловилися і з приводу ситуації в парламенті. Але про це — у наступному номері.

Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій БЕНЬ.

ФОТОПОГЛЯД

Фото Віталія ШЕВЧЕНКА.

12 років тому на площі Жовтневої революції (нині майдан Незалежності) розпочалася студентська голодовка. Молодь вимагала розпустити Верховну Раду та провести вибори на багатопартійній основі, відмовитися від підписання Союзного договору, відставки Президента України Л. Кравчука. Розпочалася акція непокори зі слів незаперечного студентського лідера Маркіяна Іващишина: «Починаємо ставити намети, а далі буде видно». Далі стало видно — вимоги студентів, що голодують, підтримує вся Україна. І владі не залишалося нічого іншого, як пообіцяти виконати вимоги студентів. А пообіцявши та ліквідувавши напруження, забути про них. Бо ось уже 12 років влада ігнорує власну обіцянку проведення виборів на багатопартійній основі. Чекає нових наметів?

Своїх симпатій до дев'яти фракцій, котрі підтримували його на виборах керівництва ВР, глава парламенту не приховує

АКТУАЛЬНО

Мирний атом потребує безперебійності

Спільне українсько-казахсько-російське підприємство поставило першу партію ядерного палива запорізьким атомникам.

Генеральний директор Запорізької АЕС Володимир Пишний сподівається, що завдяки роботі новоствореного СП буде налагоджено систему ритмічного постачання ядерного палива. Це сприятиме ефективнішому використанню енергоблоків, скоротить час їх перебування у планових ремонтах.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запорізька область.

ФОТОФАКТ

До Львова із Мінська прибула копія однієї з найцінніших християнських реліквій — Туринської плащаниці. Унікальність саме цієї, сьомої, копії в тому, що вона ближче від інших до оригіналу і під час освячення її приклали до справжньої плащаниці.

Копія стоятиме у Львівському соборі Святого Юра, двері якого будуть відчинені для віруючих цілодобово. Потім плащаницю продемонструють у Києві, Донецьку та інших містах України. Загалом реліквія перебуватиме в Україні рік.

На знімку: церемонія зустрічі плащаниці в аеропорту Львова.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Спочатку — експертиза, потім — сенсація

У записах майора Миколи Мельниченка є свідчення, що Україна нелегально продавала зброю не лише Іраку. Про це повідомив на прес-конференції в УНІАН Григорій Омельченко, голова тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з розслідування справи Георгія Гонгадзе та інших резонансних справ.

«Я особисто, — сказав народний депутат, — прослуховував ці записи, де, крім Іраку, йде мова про нелегальний продаж зброї країнам, відносно яких існує ембарго».

Сенсація була б далебі переконливішою і предметнішою, якби голова комісії назвав конкретні країни, куди могла піти наша зброя. Однак він, щоб «достроково» не наражати Україну на чергові міжнародні неприємності, має намір насамперед дочекатися проведення експертиз фрагментів зазначених записів на їхню автентичність.

У чому певен депутат, то це в тому, що нинішні неприємності з підозрою на поставки «Кольчуг» Іракові можуть видатися квіточками, бо, мовляв, ягідки-кислички чекають нас попереду.

Однак сам парламентарій нагадує, що він — офіцер спецслужби (полковник СБУ), народний депутат, покликаний відстоювати інтереси й імідж України. І при цьому зауважує, що ситуація, в яку потрапила наша держава на міжнародному рівні у зв'язку з «кольчужно-іракським» скандалом, не була б такою болючою, якби державні мужі належно і вчасно відреагували на попередні його повідомлення з приводу записів майора Мельниченка про можливий продаж Іраку тих самих «Кольчуг».

Анатолій БЕНЬ.

Офіційних обвинувачень немає

В Україні перебуває американська делегація на чолі із заступником держсекретаря США з європейських та євразійських питань Елізабет Джонс, яка має намір ознайомитися з документами, що стосуються можливого продажу Іракові українського радарного комплексу. Леонід Кучма зможе особисто запевнити Е. Джонс у тому, що Україна ніколи не продавала (чи не збиралася продавати?) «Кольчуги» в обхід санкцій ООН. Крім того, пані Джонс має намір обговорити це питання з Міністром закордонних справ України Анатолієм Зленком, Міністром оборони Володимиром Шкідченком, а також главою адміністрації Президента Віктором Медведчуком.

(Закінчення на 13-й стор.).

СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА

Обмін не відбудеться

Заміна пільги на безплатний проїзд у громадському транспорті адресною соціальною допомогою 2003 року не відбудеться, заявив Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах. «2003 року буде практично збережено всі пільги», — заявив він. Прем'єр також наголосив, що експеримент із заміни пільг адресною соціальною допомогою спочатку проводитимуть в окремому місті або районі. Лише потім, протягом 2004—2006 років, його буде реалізовано на території всієї України, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Німці нас визнали

Локомотивне депо «Родакове» Донецького відділення залізниці визнано кращим в Україні. Високу оцінку на державному рівні було підкріплено й істотною матеріальною винагородою колективу депо.

Робота родаківців отримала безліч похвал і від німецьких колег. Вони відзначили високий професіоналізм українських залізничників і були просто вражені якістю локомотивів, які випускає холдингова компанія «Луганськтепловоз». Як сказав керівник депо «Родакове» Іван Компанієць, «з хорошим партнером працювати приємно. І це приносить успіх».

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

ВІСТІ З ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ

Наркотичний мак до пирогів?

Обстеження зразків маку, вирощеного на 47 гектарах ТОВ «Агросамара» Верхньодніпровського району, показало, що вміст у ньому наркотичних речовин у шість разів перевищує допустимі норми.

Мак призначався для використання у кулінарно-харчових цілях. Проте нині відділ боротьби з корупцією та організованою злочинністю УСБУ в Дніпропетровській області з'ясовує: як такий урожай змогли виростити у господарстві і пропонувати до продажу, якщо посівний матеріал закуповували у ЗАТ «Укрмак».

До зірок — з іспанцями

Дніпропетровська торгова палата провела зустріч місцевих бізнесменів та підприємців з керівництвом іспансько-українського Інституту розвитку в Мадриді, які виявили бажання ознайомитися з науково-виробничим потенціалом України і розраховують на взаємовигідне співробітництво.

Іноземці розпочали реалізовувати свою мету з Дніпропетровщини, де знайшли зустрічну зацікавленість. Інститут уже взявся рекламувати тутешні можливості у себе вдома, намітив створити у Дніпропетровську підприємство з випуску іспанських сантехнічних виробів, домагається угоди про постачання в область технологічного обладнання для двох міні-заводів з переробки сільгосппродукції. Заодно іспанці сподіваються з участю КБ «Південне» та «Південмашу» запустити в космос спільні супутники Землі, які забезпечуватимуть сучасний зв'язок і здійснюватимуть дослідження в економічних інтересах обох держав.

Світове визнання якості

Аудитори Державного центру стандартизації і сертифікації та міжнародного бюро «Веритас» дійшли висновку, що система управління якістю продукції Нікопольського заводу феросплавів відповідає вимогам усіх вітчизняних і світових стандартів.

Отже, завод має всі шанси втримувати позиції одного з найбільших феросплавних підприємств. Сьогодні його частка у всесвітньому виробництві силіко-марганцю сягає 20 відсотків. Однак нинішній рівень практично вдвічі менший від того, який тут досягали за радянських часів. Продукція нікопольців знаходить збут у Північній Америці, Японії, Південній Кореї і майже в усіх країнах Європи.

Оренда паїв дорожчає

На Дніпропетровщині, схоже, розпочалася боротьба за орендодавців і їх приватну землю. Тому ТОВ «Агрофірма «Земля» Покровського району наступного року збільшить розмір орендної плати за земельні паї селян.

Обіцяють видавати по три тонни зерна, по два центнери насіння соняшнику, по 50 кг цукру тощо. Господарство повністю візьме на себе утримання соціальної сфери.

Планували, та не збудували

За дев'ять місяців нинішнього року на Дніпропетровщині здано менш як 40 відсотків запланованого житла, тобто лише 175 тисяч квадратних метрів.

Особливо велике відставання від намічених програм у Кривому Розі та Дніпродзержинську. Тому обласна координаційна рада з питань житлової політики та сприяння будівництву помешкань для населення поставила мету: до кінця року ввести не менше 280 тисяч квадратних метрів житла.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

ФОТОФАКТ

Біля Менори — монумента, встановленого на місці масових розстрілів євреїв під час Другої світової війни в Бабиному Яру, в День пам'яті жертв трагедії відбулася траурна церемонія. Близько 200 тисяч жертв нацизму, більшість із яких євреї, було розстріляно і поховано у Бабиному Яру в масових могилах під час Другої світової війни.

На знімку: покладання квітів до підніжжя меморіалу.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

Михайло Потебенько: Слідча група у справі Гонгадзе мала б поки що втримуватися від категоричних обіцянок»

— Михайле Олексійовичу, вже вщухли пристрасті у зв'язку з виборами керівництва парламенту, які для вас особисто стали фатальними, — за «неправильне» голосування вас виключили з фракції Компартії. Ви, щоправда, вже не раз коментували в пресі цю ситуацію, але все-таки — «червоний прокурор», як вас устигли охрестити, став демократом вимушено чи свідомо?

— На засіданні самої фракції КПУ питання про моє виключення не обговорювали. Але заявлено про це було. Тому я сам пішов на цей крок. Головне, що я зміг відстояти свою точку зору і не порушити норм людської моралі. А це вище за будь-яку політику.

— У парламенті останнім часом більше прихильні до депутатів слухняних, які чітко підкоряються вказівкам керівництва фракцій. Чи не виникало у вас непорозумінь із лідерами фракції «Демократичні ініціативи», до якої ви нині входите?

— Керівник фракції «Демократичні ініціативи» Степан Гавриш саме й сповідує демократичні принципи. І найголовнішу роль тут відіграють його особисті якості — він не лише високоосвічена людина, а й справжній інтелігент, який уміє зважати на думку інших. Висловлюючи свою точку зору на ту чи ту проблему, він весь час зазначає, що кожний член фракції приймає рішення самостійно. Якщо ж ідеться про рішення фракції загалом, то враховується думка кожного її учасника. Тож про непорозуміння в цьому питанні навіть не може бути мови.

— Ваше друге «я» — суто прокурорське, чи не позначається це на вашій депутатській діяльності?

— Не треба забувати, що права і обов'язки в прокурора і в депутата різні. І, упевнений, я їх умію відрізняти. Тому виконанню депутатських повноважень мій професіональний досвід не заважатиме. Депутатська діяльність має бути результативною, до чого я й прагнутиму через глибоке розуміння свого становища та обов'язку перед суспільством і державою. Але за всієї відмінності функцій і завдань народного депутата і прокурора є в них дещо й спільне — ні той, ні той не повинні змінювати свою принципову позицію на догоду комусь, а в усіх своїх діях керуватися законом, сумлінням і мораллю.

— Президент у зверненні до депутатів перед початком другої сесії чітко сформулював пріоритети державної політики, визначивши як наріжний камінь розв'язання соціальних проблем. Але, як ми всі знаємо, саме в парламенті часто лобіюють ухвалення законів, які дедалі більше заганяють населення в злидні. Наприклад, на виході ухвалення Житлового кодексу...

— Якщо говорити конкретно про Житловий кодекс, то включення деяких статей «пробивають» саме представники виконавчої влади. Але погодитися з тим, щоб погашення боргів за комунальні послуги відбувалося за рахунок реалізації квартир, не можна. Це цілковитий абсурд. Адже в боржниках, зазвичай, ті, хто не має змоги платити. Тобто, приймаючи такі закони, треба думати про наслідки соціального плану, а не про правомірність каральних санкцій. Гадаю, що будь-який депутат, незалежно від партійної приналежності розуміє, що насамперед слід розв'язати питання про пристойні пенсії й зарплату, з якими в нас зовсім не узгоджена цінова політика. Адже не випадково Президент наполягає на аудиті комунальних служб, які, мабуть, не завжди виправдано підвищують ціни на комунальні послуги та житло. Тому підтримувати такі законопроекти неможливо. Все-таки не варто в усіх гріхах і провалах звинувачувати лише парламент. Треба глибше аналізувати процес законотворчості. І звертати увагу на те, хто ініціює проект того чи того закону, точніше, від кого походить законодавча ініціатива. Лише після цього можна дати об'єктивну оцінку діяльності парламенту. Хоча не треба заперечувати, що деякі депутати лобіюють окремі закони, які не завжди відповідають інтересам суспільства.

■ ■ ■

Не треба забувати, що права і обов'язки в прокурора і в депутата різні.

■

— Це, мабуть, ті депутати, котрі купують собі мандати. Адже ви не заперечуватимете, що кількість порушень під час передвиборних кампаній дедалі зростає, як і кількість грошей, що їх кидають на перемогу того або того кандидата.

— На даний час через профільні комітети проходить проект доповнення до Кримінального кодексу статей, які підсилюють відповідальність за порушення законодавства в період проведення виборів. Гадаю, це сприятиме тому, аби кандидати відповідальніше ставилися до вимог Закону "Про вибори".

Також і органи представницької, виконавчої влади, керівники та члени громадських організацій мають відповідальніше ставитися до своїх прав і обов'язків під час проведення виборів. А для цього треба посилити і суспільний, і державний контроль за проведенням виборів, а ще відповідальність за виконання кожним своїх обов'язків у цьому процесі.

— Ви були народним депутатом на початку 90-х і стали їм нині. Порівняльний аналіз схиляється більше до негативу чи позитиву?

— Склад нинішнього депутатського корпусу дещо відрізняється від попередніх більшою, я сказав би, інтелігентністю, грамотністю і виваженістю під час ухвалення рішень. І це можна пояснити усвідомленням попередніх помилок і виборців, і депутатів.

Щодо наших попередників, то за всіх заслуг Верховної Ради 1-го (12) скликання у прийнятті рішень доленосних для становлення й утвердження Української державності, вона була вражена прагненням окремих депутатів лобіювати прийняття тих законів, які призвели до тенденції «прихватизації», вседозволеності та викривлення сенсу комерційної діяльності. «Плоди» ми пожинаємо й зараз.

— І серед нинішніх депутатів є ваші колишні «клієнти». Як у вас з ними складаються стосунки тепер? Адже ви нині — колеги.

— Поміж депутатів є й колишні судді, й працівники міліції, і прокурори, і міністри... Але прокурор, зокрема, це людина, посада якої зобов'язувала наглядати за дотриманням законодавства в державі. Я, як прокурор, прагнув не лише сам, а й вимагав від підлеглих суворо керуватися у своїй діяльності Конституцією України та Законом «Про прокуратуру». Тобто домагався, щоб прокуратура була органом справедливості. Не скажу, що цього було досягнуто на сто відсотків, але все-таки кардинальні зрушення були.

А депутат має також керуватися суто Законом і Конституцією, що дає йому не лише право, а й зобов'язує займатися законотворчою діяльністю. А якщо парламентарії працюватимуть, оглядаючись на своє минуле становище, то нічого доброго, окрім сумбуру і популізму, із цього не вийде. Тому я діятиму лише в рамках, визначених законом, а не відволікатимуся на непотрібні популістські дії та загравання з народом. Виборці самі розберуться, який депутат гідний їхньої довіри, з огляду, знову-таки на результати його роботи.

— Ви не раз висловлювалися не на користь такої непопулярної в народі законодавчої норми, як депутатська недоторканність. А нині як депутат, чи наполягатимете на її скасуванні?

— Моє глибоке переконання, що конституційний принцип рівності відповідальності всіх громадян перед Законом має стверджуватися в житті. Я твердо стояв на цій позиції і відстоюватиму її. Нема чого захищати депутата від відповідальності, якщо він скоїв злочин. До того ж, депутат має нести відповідальність і за завдавання моральної шкоди. На жаль, деякі нардепи користуються тим, що кримінальну відповідальність за наклепи і образи скасовано. Це їм дало можливість робити безвідповідальні заяви, оперувати безапеляційними звинуваченнями і надуманими фактами. Після таких заяв складається неправдива негативна думка про багатьох відомих людей. І тут шкоди, завданої здоров'ю постраждалих від наклепів, жодними цивільно-правовими методами не відшкодувати.

Маємо посилювати відповідальність перед законом тих, хто каже, не думаючи, і ображає безнаказано. Тому в порядку законодавчої ініціативи я вніс відповідний проект закону до Верховної Ради і сподіваюся, що більшість депутатів мене підтримає.

— Ви прихильник Президента, Верховної Ради чи нічий?

— Я був і залишаюся прихильником законності й супутником усіх тих, хто стоїть на цій позиції.

— Ваша фракція «Демократичні ініціативи» висловилася на підтримку створення парламентської більшості. Ваша особиста думка збігається з думкою фракції?

— Я згідний з рішенням фракції «Демократичні ініціативи». І якщо ця більшість не на словах, а на практиці поліпшуватиме життя людей, зміцнюватиме економіку держави, то такі ініціативи треба лише вітати. Я особисто прихильник таких ідей.

■ ■ ■

Біда тільки в нерішучості, непринциповості деяких наших правоохоронних органів, а то й зрощенні їх із злочинними угрупованнями.

■

— Михайле Олексійовичу, вашу особистість ще дуже довго асоціюватимуть із Генпрокуратурою, тому цілком закономірне запитання про розслідування вбивства журналіста Гонгадзе. Нове керівництво Генеральної прокуратури переможно заявляє про успіхи у розкритті цього злочину, роблячи інколи закид на вашу адресу та щодо непрофесіоналізму вашої команди.

— Можу сказати одне. Поживемо — побачимо. Я маю на увазі результати, за якими можна буде об'єктивно оцінити професіоналізм кожного. Єдине, з чим я не поспішав би, так це з визначенням ролі прокурорів у розслідуванні злочину.

Я вже казав і ще раз повторю — вітатиму і радітиму успіхові в розкритті вбивства Гонгадзе. Причому що швидше, то краще. Хоча як професіонал, переконаний, що слідчій групі у новому складі треба було б поки що утримуватися від категоричних обіцянок і оцінок роботи попередньої слідчої групи, а працювати над виявленням і притягненням до відповідальності злочинців, які обірвали життя Гонгадзе. А вже потім шукати недоліки, якщо вони були серйозні. І тоді суспільство зрозуміє роль і рівень професіоналізму кожного.

Що стосується успіхів у цій справі нової слідчої групи, а саме встановлення приналежності тіла, знайденого в Таращанському районі, то раніше слідство дійшло такого самого висновку і це задокументовано.

— І останнє — дуже сумне запитання і як прокуророві, і як депутатові — чи не помічаєте ви, що корупція міцно оселилася в парламенті, як у затишному гнізді: Самі закони пишемо, самі їх обминаємо, ділимо бюджет, як хочемо, зміцнюємо чийсь бізнес, а чийсь розвалюємо...

— Я б так не сказав. Корупцією вражені й інші структури поза межами парламенту. Біда тільки в нерішучості, непринциповості деяких наших правоохоронних органів, а то й зрощенні їх із злочинними угрупованнями. Про це свідчать факти. Однак слід зазначити й те, що суть Закону «Про боротьбу з корупцією», його застосування часто неправильно тлумачать на практиці. У гонитві за показниками відсотки наганяють на дрібних справах, свідомо чи несвідомо обминаючи «китів». У цьому й полягає сенс загрози державній безпеці.

Але ми маємо визначитися і з самим поняттям корупції та організованої злочинності, привести до норми в цьому плані законодавство. Але й цього замало. Слід не на словах, а на ділі викорінювати це зло. І насамперед треба викорінювати передумови, які сприяють залученню у злочинні зговори працівників правоохоронних органів. Інакше всю боротьбу можна звести нанівець.

Я також приймаю об'єктивну критику і на свою адресу щодо недостатньої боротьби з організованою злочинністю в період роботи Генеральним прокурором України. Та одного бажання замало. Треба, щоб були ще й можливості. Слід визнати, що зі своїм кількісним штатним апаратом і обсягом покладених на прокурорів функцій стовідсоткової ефективності в роботі досягнути важко. Тут потрібно кардинально розв'язувати питання збільшення фінансування прокуратури. Інакше гарні наміри залишаться в стадії гарних намірів і в нового Генпрокурора.

Вела інтерв'ю Олена ВАСИЛЬЄВА.

Копійчана безпека

ПРОБЛЕМА

Ціни і тарифи на теплоносії та електроенергію нині, напередодні осінньо-зимового періоду, турбують усіх. І розмови про їх можливе підвищення не дають спокою кожному з нас. Однак Мінпаливенерго тривалий час виступало з ініціативою про зменшення оптового тарифу на електроенергію, зокрема — вироблену НАЕК «Енергоатом». І Національна комісія з регулювання електроенергетики України зробила, як може здатися на перший погляд, упевнений крок до втілення цієї ідеї. Вона прийняла постанову про встановлення тарифу на виробництво електричної енергії для НАЕК «Енергоатом». Згідно з цим документом «атомну» електроенергію відпускатимуть на енергоринок за ціною 6,5 копійки за одну кВт-год. Нагадаємо, що досі цей тариф становив 7,45 коп.

Здається, всім співвітчизникам як споживачам можна лише радіти: «Енергоатом» виробляє майже 50 відсотків усієї електричної енергії, що надходить на енергоринок. Отже, з цього випливає і зниження середнього оптового тарифу енергоринку, що неодмінно має позначитися і на зменшенні роздрібної ціни однієї кіловат-години для пересічного громадянина. Логічно? Але нам час звикнути до того, що закони логіки далеко не завжди знаходять адекватне відображення в реальному житті. Втім, до цього питання ми повернемося далі.

Згадана постанова НКРЕ набрала чинності з 20 серпня поточного року. Навколо цього рішення давно ламали списи фахівці «Енергоатому», НКРЕ та Мінпаливенерго. Опоненти атомників вважають, що до ціни однієї кВт-год ті заклали необґрунтовано високі витрати на паливо і його вивезення, безпеку ядерних об'єктів, соціальний розвиток, страхування, заробітну плату тощо.

Що ж, можна бути лише вдячним за таку «турботу» про атомників. Шкода, що члени НКРЕ забули або просто не врахували кількох нюансів, на яких тримається специфіка атомної енергетики. Це насамперед інтелектуальні кадри, без яких галузь приречена на повільну загибель. Підготовка висококваліфікованого фахівця-атомника не завершується після закінчення інституту, а навпаки, лише розпочинається. Щоб досягти необхідного рівня, працівникові потрібно щонайменше п'ять-шість років. Тільки тоді він зможе впевнено почуватися на робочому місці.

За новим тарифом (і за умови стовідсоткової проплати) до кінця року атомники повинні отримати 1 759 млн. гривень, що недостатньо для нормального функціонування галузі. І це тоді, як тариф НАЕК майже вдвічі нижчий за аналогічний показник теплових виробників електроенергії.

Каменем спотикання став і розділ постанови, де йдеться про зарплату, яка порівняно з минулим роком зросла по галузі в середньому більш як у півтора разу, що дуже непокоїть членів НКРЕ. Мовляв, «Енергоатом» самочинно збільшує фінансування цієї статті витрат. Відповідно до постанови середня заробітна плата по галузі відтепер зменшується більш як на 14 відсотків. Як запевнили члени комісії, від такого коригування працівники основних професій не постраждають.

Відомо, до чого призвела кризова ситуація у вітчизняній науці, — молоді перспективні вчені поїхали шукати кращої долі за кордон. Щось подібне спостерігається і в атомній енергетиці. Найближчий сусід, Росія, пропонує атомникам значно вищий рівень оплати праці, тому й від'їжджає технічний персонал до РФ. У результаті Україні доводиться розпочинати навчання майбутніх кадрів з нуля. А тепер уявімо, що ці люди, на підготовку яких держава витратила чималі кошти, завтра почнуть отримувати меншу заробітну плату. Відплив фахівців може набути масового характеру. Й галузь буде приречена на безпорадне животіння і глибоку системну кризу. Тож нині немає актуальнішого завдання, аніж зацікавити людей, утримати їх на вітчизняних ядерних об'єктах. А це можна зробити, лише давши гідну оплату праці.

Якщо не вжити термінових заходів зі стабілізації ситуації, отриманих коштів може катастрофічно не вистачити для фінансування необхідних статей витрат, і сплату податків також. А тоді не уникнути фінансових санкцій та відчутного морального удару по престижу компанії. За підрахунками фахівців НАЕК, прогнозований дефіцит коштів за час, що залишився до кінця року, становитиме понад 300 млн. гривень. І це не враховуючи, щонайменше, фінансування будівництва житла атомникам, погашення кредиторської заборгованості та інших не менш важливих витрат. Можлива також затримка з уведенням в експлуатацію устаткування, покликаного посилити ядерну безпеку.

Взагалі складається враження, ніби шляхом прийняття необдуманих рішень галузь навмисне хочуть перетворити на збиткову, розв'язати роками накопичені проблеми енергоринку за рахунок НАЕК «Енергоатом», забувши про свого найбільшого кредитора (з енергоринку компанія недоотримала на сьогодні понад 7,4 млрд. грн.). Водночас з усіх усюд чути тези про підвищення престижу роботи атомників. У цьому зв'язку варто нагадати, що престиж визначається не кількістю почесних грамот, а матеріально-технічним забезпеченням галузі загалом і кожного її працівника зокрема.

Тепер повернімося до питання зменшення ціни на електроенергію для споживачів. На жаль, члени НКРЕ так і не змогли чітко відповісти на нього. Однак сказано було цікаву фразу про згаданий вищий дефіцит коштів. «Дефіцит? А в кого його зараз немає?» Погодьтеся, дивно чути, коли йдеться про галузь, яка визначає енергетичну і відповідно — національну безпеку держави...

Нещодавно НАЕК «Енергоатом» очолив знаний фахівець у паливно-енергетичному комплексі держави — Сергій Тулуб. Обійнявши посаду президента компанії, він залишився водночас і заступником секретаря Ради національної безпеки та оборони України. Звичайно, таке рішення вищого керівництва держави не випадкове. Ні для кого не таємниця, що на С. Тулуба покладено важливе завдання — вивести НАЕК «Енергоатом» на якісно новий рівень, щоб ця потужна компанія отримала свіжий імпульс для свого розвитку, а не перетворилася на банкрута, як декому цього хочеться.

Чи не логічніше було б, щоб споріднені державні структури, до яких належить і НКРЕ, підтримали перші реформаторські кроки нового керівництва компанії?

Михайло ВАСИЛЕНКО, Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Сірник під Мамая

А занесли його під цього веселого козака, який красується на українських сірниках, що випускає перша в Україні Рівненська сірникова фабрика, конкуренти з Росії та Білорусі.

Це порівняння, звичайно, образне, але дуже влучно передає проблему, яка віднедавна виникла у нашого вітчизняного виробника. Вона фактично означає економічну війну нашим сірникам, намагання в будь-який спосіб змусити його поступитися на українському ринку білоруським та російським. Слово «конкуренція» тут не зовсім доречне. І ось чому.

— Річ у тім, що в Україну завозять сірники за, як то кажуть, смішними цінами, — розповідає генеральний директор державного лісогосподарського об'єднання «Рівнеліс» Володимир Грицайчук. — Скажімо, у першому півріччі нинішнього року тільки через Рівненську митницю від приватних підприємств Росії та Білорусі пройшло 10 мільйонів коробок сірників по... 0,5 копійки за коробку. Занижуючи митну ціну на ввезені сірники, зарубіжні постачальники ошукують нашу державу — не сплачують повною мірою передбачені законом митні платежі.

Це також боляче вдарило по економіці молодого українського підприємства, яке, на відміну від зарубіжних приватників, не може дозволити собі встановити нереальну ціну, а відтак — скласти цінову конкуренцію «інтервентам». Щоправда, в українських виробників сірників є великий козир — висока якість продукції. Її, на жаль, не завжди бере до уваги пересічний покупець, який через свою малозабезпеченість та бідність «клює» на ціну (а завезені сірники дешевші, хоча й виникає сумнів, чи так само дешево вони обходяться виробникові?). Але, схоже, гра варта того, щоб піти на маленькі поступки і навіть збитки, аби не втратити український ринок, розраховуючи в майбутньому на реванш.

Тим часом на Рівненській сірниковій фабриці через згадану «інтервенцію» нагромадився місячний запас вітчизняних сірників, тобто на суму близько мільйона гривень.

— Ми подали в Міністерство економіки антидемпінгову скаргу з приводу ввезення в Україну дешевих сірників, їх митної вартості, — розповідає виконувач обов'язків директора Рівненської сірникової фабрики Василь Тихончук, — а також клопотання захистити вітчизняного товаровиробника. Останнє можливе за умови запровадження квоти на ввезення в Україну сірників іноземного виробництва. Ми підрахували: щомісячна потреба України в сірниках — близько 120 мільйонів коробок, наша фабрика може випускати за місяць до 50 мільйонів коробок. Решту можна було б завозити з-за кордону, тільки за реальними цінами. І проблему збуту українських сірників було б знято з порядку денного.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

УВАГА!

Конкурс карикатур

Програма «Партнерство» Міжнародної фінансової корпорації і Міжнародна благодійна організація «Український освітній центр реформ» разом з газетами «Комсомольская правда в Украине» і «Голос України», а також журналом «Компаньон» організують проведення конкурсу карикатур з публікацією кращих робіт на сторінках видань.

Тема конкурсу: «Приватне підприємництво в Україні». Організатори конкурсу засновують такі нагороди: «Суперприз» — за найповніше висвітлення проблем приватного підприємництва в Україні — 1500 грн.

Увага! Організатори конкурсу вирішили, що раніше заявлені чотири номінації потрібно доповнити ще однією, без якої загальна картина з розвитком підприємництва в Україні була б неповна — «Інтернет і бізнес».

Отже, переможців буде визначено в п'яти номінаціях:

1. Національні особливості українського бізнесу.
2. Міжнародний бізнес в Україні.
3. Жінки і бізнес.
4. Специфіка аграрного бізнесу в Україні.
5. Інтернет і бізнес.

У кожній номінації: перша премія — 800 грн., друга —400 грн.

Термін проведення конкурсу:
*Роботи приймають до 10 листопада 2002 р.
*Публікація кращих карикатур здійснюється впродовж всього періоду проведення конкурсу.
*Засідання журі — у першій декаді листопада 2002 р.

Про рішення журі, час та місце нагородження переможців конкурсу буде повідомлено на сторінках газети «Голос України», «Комсомольская правда в Украине» та журналу «Компаньон».

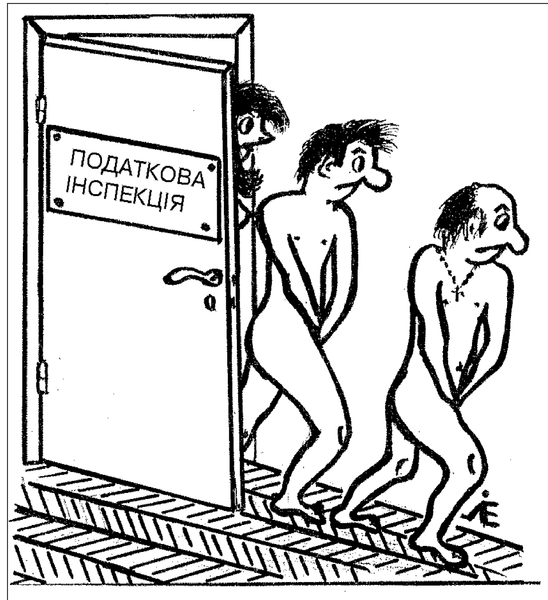

Призи. Організатори конкурсу також засновують десять заохочувальних призів.

По закінченні конкурсу буде проведено виставку кращих робіт.

Роботи надсилайте за адресою: 01024, Україна, м. Київ, вул. Богомольця, 4, 5-й поверх, Міжнародна фінансова корпорація — Андрієві Гулаю з позначкою «Конкурс карикатур».

По додаткову інформацію звертайтеся за багатоканальним телефоном 253-05-39.

Мал. Ернста ЛІЩЕНКА.

ПОЛІТИКА

«Найбільший екстрим — щоденна робота в парламенті і в окрузі»

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Сьогодні серед наших співвітчизників, у тому числі й у середовищі народних депутатів, є чимало прихильників «екстриму»: одному кортить виявити свою вправність у карколомному лижному слаломі, другому — стрибнути з парашутом, третьому — промчати на супершвидкості автотреком...

Зрештою, чим не екстремальні умови, з якими довелося зіткнутися народному депутатові Богданові Губському в селі Потапцях Канівського району, звідки він нещодавно почав свою чергову робочу поїздку до виборчого округу.

По-перше, у школі не було світла (чергова аварія на лінії). По-друге, напередодні осінніх холодів з'ясувалося, що котельня в змозі обігріти лише половину школи, у другій половині дітям доведеться вчитися в пальтах. По-третє, за словами директора школи Людмили Горденко, учням бракує підручників. По-четверте, керівник тутешнього сільськогосподарського товариства (до речі, жінка) цими днями вчинила самосуд над двома неповнолітніми школярами, при цьому звинувативши їх у вимаганні грошей у її сина, теж школяра, тож депутатові довелося втішати заплаканих матерів. По-п'яте, новопризначений голова Канівської райдержадміністрації Володимир Хиля за два тижні роботи виявив кілька «білих плям». Одна з них —невиплата з Держбюджету чорнобильських компенсацій для району: сума пристойна — 520 тис. гривень! Пощосте, в сусідньому селі Черниші під час літніх дощів змило відрізок дороги, за негоди там люди не ходять — плавають: слід терміново класти тверде покриття. По-сьоме...

Не менше клопотів було і в селах Грищинці та Литвинець того-таки Канівського району: школи потребують ремонту, дахи протікають, проблеми з опаленням тощо.

Звісно, звернення людей до депутата як до останньої інстанції, як до благодійника та рятівника від житейських бід, додає енергії, змушує частіше битися серце, підвищує рівень адреналіну.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Однак усе це не дає бажаного задоволення від роботи, — каже Богдан Губський. — Вважаю, справжній екстрим, справжня радість, коли ти реально допоміг конкретній людині. Красуватися на трибуні, ораторствувати, обіцяти, відтак їхати до столиці й одразу забувати про обіцянки — це одне. Інша справа — обіцянки виконувати. Це стократ складніше».

...На початку серпня Богдан Губський побував у Мартинівській школі, що в Канівському районі, де теж було багато невирішених питань, і обіцяв допомогу. Сьогодні там на повний хід йдуть ремонтні роботи, і не якісь там — підлатати, замазати, прикрасити — а серйозні: вже освоєно майже 10 тис., до настання холодів буде виконано робіт ще на 5 тис. гривень.

Директорці Литвинецької школи та її учням Богдан Губський пообіцяв полагодити 240 кв. метрів покрівлі, потапцівським школярам —довести до кондиції котельню, аби вона обігрівала не півшколи, а всю, та ще привезти новий комп'ютер; також найближчим часом депутат доможеться додаткового надходження до навчальних закладів підручників.

Народний депутат сказав, що докладе зусиль, аби «чорнобильський» борг Держбюджету перед Канівським районом (520 тис. гривень) був погашений найближчим часом. У другій половині дня Б. Губський відвідав райцентр Чорнобай. Разом із депутатом ВР Миколою Томенком та головою Черкаської облдержадміністрації Володимиром Лук'янцем він узяв участь у святі Чорнобая, на якому було освячено знамено, герб та прапор цього селища. До речі, за сприяння депутата на суму 28 тис. гривень виконано поточний ремонт «стратегічної» траси Чорнобай—Красенівка (нею щорічно в рідне село богатиря Івана Піддубного з'їжджаються помірятися силою борці з усієї України).

...Цього разу нардеп прибув до округу в пору весіль. Дві пари — Андрій Скопець та Катруся Куценко із села Ліплявого Канівського району і Максим Темченко та Оленка Грицай із Чорнобая — попросили в депутата благословіння. Щедрі дарунки, один із яких — відеокамера, залишаться добрими талісманами для молодих пар, які стали на рушник у справді переломний, «екстримний» для нашої країни час.

«Тільки праця в ім'я майбутнього допоможе подужати всі негаразди і, зрештою, вийти на широкий прямий шлях, — сказав Богдан Губський молодятам. — Це стосується і нас, народних депутатів, котрі наразі формують умови майбутнього життя суспільства, і вас, представників нової генерації, яким у тих умовах жити й творити».

Євген БРУСЛИНОВСЬКИЙ.

Канівський та Чорнобаївський райони Черкащини.

На знімку: Богдан Губський вручає путівку на лікування жительці Чорнобая Галині Петрівні Сизоненко; крім того, депутат ВР передав голові селища Григорію Злидарю ще п'ять путівок — для оздоровлення тим, хто найбільше того потребує.

Не тупцювати на місці з реформами

ТОЧКА ЗОРУ

Реформування суспільства заторкнуло широкий загал. Актуальними є, зокрема, адміністративні перетворення. Точка зору, яку ми представляємо нижче, може бути спірною. Однак автор, і це відчувається, щиро бажає змін.

Проведення державної регіональної політики надзвичайно важливе в сучасних умовах розбудови держави. Головною метою її має стати розв`язання соціально-економічних проблем населення території, які останнім часом загострилися.

Пріоритетні напрями державної регіональної політики — це збільшення національного багатства країни завдяки ефективному використанню природних і трудових ресурсів, науково-технічного потенціалу кожного регіону, досягнення тісного співробітництва між ними; вирівнювання економічного та зближення соціального розвитку регіонів шляхом надання технічної і фінансової підтримки відсталим територіям.

Конче потрібно переглянути межі адміністративних районів. Враховуючи соціально-економічний розвиток території, площу, населення — у межах 175—200 тис. осіб — утворити великі земельні райони з прямим виходом на столицю держави — місто Київ у питаннях фінансових взаємовідносин. Водночас підлягають ліквідації нині діючі області, утворюються 10—12 земель, економіка яких буде тісно взаємопов'язана.

Певної практики в укрупненні окремих видів господарської діяльності вже набуто. Тому розтягувати проведення адміністративної реформи на десятиріччя не слід, а протягом п`яти—семи років необхідно провести трансформацію адміністративно-територіальної одиниці середньої ланки — земельний район та вищої ланки — земля на основі збереження конституційної триланковості.

Автономна Республіка Крим залишається невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішуватиме питання, що належать до її відання. Вона також підлягатиме поділу на земельні райони республіки. Міста Київ та Севастополь повинні мати спеціальний статус, який визначатиметься законами України.

З метою представлення інтересів регіонів на загальнодержавному рівні формується двопалатний парламент.

Верхня палата — Рада регіонів — складатиметься з 75 депутатів (по 5 представників, обраних від регіонів), та 225 депутатів у нижній палаті — Раді народних депутатів Верховної Ради України, обраних по одномандатних округах, утворених з приблизно рівною кількістю виборців.

Удосконалення організації влади на рівні земель та районів здійснюватиметься шляхом реформування інститутів регіонального управління. Змінюються функції обласних та районних рад, які трансформуються в органи регіонального самоуправління. Ради земель та районні ради обиратимуть відповідно голову Ради з числа депутатів, який водночас очолюватиме її виконавчий орган. Державні адміністрації земель та районні державні адміністрації здійснюватимуть державні контрольно-наглядові функції за діяльністю органів регіонального самоуправління та місцевого самоврядування, а також територіальними органами міністерств, державних комітетів, департаментів та інших центральних відомств.

Розвиток місцевого самоврядування здійснюватиметься в напрямі укрупнення територіальних громад шляхом об'єднання низових адміністративно-територіальних одиниць. Та базовою основою на місці сільської ради стає сільський округ. Він об'єднуватиме певну кількість населених пунктів, і його розміри будуть оптимальні тоді, коли досягатиметься фінансова самоокупність округу. Враховуючи надзвичайно важкий фінансовий стан із взаємовідносин з бюджетом підприємств агропромислового комплексу, що нині реформуються, визначити оптимальну самоокупність важко. Водночас практика чотирьох—п`яти попередніх років підтверджує, що це буде від трьох до п`яти теперішніх сільських рад. Тут також важливо врахувати людський, територіальний, господарський чинники під час їхнього створення.

У сільських округах, куди входитимуть земельні райони, виконавчу владу представлятиме адміністрація округу, а місцеве самоврядування в населених пунктах — сільські старости. Голову сільського округу і сільських старост обиратиме населення відповідної території. Виконавчим органом місцевого самоврядування на рівні сільського округу буде виконавчий комітет ради округу. Рішення про створення виконавчого комітету приймає рада депутатів сільського округу. До складу виконавчого комітету округу входитимуть голова сільського округу, сільські старости, керуючий справами виконавчого комітету та керівники відділів.

Необхідно провести формування власності регіонів та територіальних громад, спільної власності територіальних громад на базі державної та комунальної власності. Реформується бюджетна система та міжбюджетні відносини відповідно до реальних потреб регіонів та органів місцевого самоврядування, запроваджується система фінансового вирівнювання, яка базується на об'єктивних критеріях, державних мінімальних соціальних нормативах, що гарантовано забезпечуються бюджетними коштами на всій території країни.

Потрібно зацікавити органи регіонального управління та місцевого самоврядування у зміцненні доходної бази місцевих бюджетів шляхом закріплення за місцевими бюджетами на довгостроковій основі часток загальнодержавних податків і трансферів, започаткувати довгострокове бюджетне планування. Слід розвивати систему місцевих податків та збільшувати їх частку в загальних надходженнях до місцевого бюджету.

Законодавче забезпечення реалізації державної регіональної політики здійснюватиметься указами Президента України та законами України, ухваленими Верховною Радою України.

Проведення радикальної економічної реформи на регіональному рівні дасть можливість економити значні кошти, скоротити зайві ланки в системі управління, штатну чисельність державних службовців органів виконавчої влади і місцевого самоврядування, сформовану для роботи в умовах жорсткої адміністративної системи і не пристосованої до роботи в умовах ринкової економіки.

Анатолій ТИМОШЕЙКО, голова Радивилівської райради, політолог.

Рівненська область.

Фельдшер лікує добрим словом. Безкоштовно

МЕДИЦИНА

У селі Одаї не всі мешканці знають, де розташований фельдшерсько-акушерський пункт (ФАП). Принаймні місцеві дівчата достеменно вказати так і не змогли, тому порадили: «Запитайте когось із пенсіонерів, вони туди, напевне, ходять».

Літня жінка справді була «в курсі»: «Он там, за селом, тваринницька ферма, будиночок за нею — ото і є наш ФАП». Трохи здивувало таке далеке від більшої частини осель Одаїв розташування єдиного тут медзакладу, покликаного надавати невідкладну швидку допомогу на селі.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Як зателефонувати сільському Айболитові?

Піднімаючись до приміщення ФАПу геть зруйнованими східцями ганку й боляче підвернувши ногу, засумнівався, що таку допомогу тут можна налагодити...

...Одаївському ФАПу довгенько не щастило на працівників: то їх тут зовсім не було, то не затримувалися довго. Близько року тому завідувачкою стала Ольга Сіміон. Теж, як і попередні медики, не тутешня. Відразу вона була налаштована на те, аби не просто затриматися тут надовго, а й серйозно зайнятися, через роз'яснювально-профілактичну роботу, запобіганням захворювань селян, вчасно приходити їм на допомогу. Але як це зробити, якщо у приміщенні ФАПу відсутні елементарні умови для праці. У будівлі протікає, мов сито, дах, ще більше зруйнувалися східці й ганок, у вікнах розбите скло. Стіни добре було б побілити, двері й віконні рами пофарбувати, електроосвітлення відновити. А ще б телефонізувати ФАП, аби можна було зв'язатися з Центральною райлікарнею, з аптекою...

Уже холоднішає, а ні дров, ні вугілля немає. Невже знову мерзнути разом із пацієнтами? Чи проситися вести прийом хворих удома в когось із сільчан?

Завідувачка написала «челобитну» Ширяївському селищному голові (за адміністративно-територіальним устроєм Одаї «приписані» до райцентру). Просила виділити хоча б якісь кошти на ремонт будинку, на придбання туди найпотрібнішого (холодильника, дитячих вагів, медінструментів, бодай мінімального запасу ліків). Але відповіді й досі нема.

Мешканці Одаїв бояться, що молодий фельдшер не витримає — все кине.

— А як нам без ФАПу, — бідкаються люди, — ми вже знаємо. Захистіть нашу Ольгу Іванівну, допоможіть їй.

Оте «Ольга Іванівна» стосовно зовсім іще молодої дівчини вразило, запам'яталося: з повагою, виходить, ставляться в селі до своєї «швидкої допомоги».

Потроху, але стабільно

А ось у Вікторівці, що неподалік від Одаїв, до місцевого осередку медичної допомоги з повагою ставляться не лише пацієнти, а й сільрада. Сільські медики не тільки вчасно одержують належну їм зарплату (вона, щоправда, аж надто скромна — 215 і 167 гривень), а й по 400 гривень на придбання вугілля для своїх домівок та на оплату електроенергії щороку. Місцева влада торік своїм коштом відремонтувала будинок ФАПу. Тут є все потрібне медичне обладнання, холодильник, газова плита з балоном. Приміщення телефонізовано. Заздалегідь завезено вугілля й дрова на зиму. Рада щомісяця виділяє 50 гривень на поповнення запасу ліків, що видаються пацієнтам безкоштовно.

— Не замало? — запитую сільського голову й водночас медпрацівника (на період відпустки фельдшера) Олену Маценко.

— На більше поки що не спроможні. На екстрені випадки, втім, це стачить. Окрім того, ФАП має широкий набір препаратів, які тут-таки може придбати пацієнт.

— Що болить, так це відсутність транспорту, — каже Олена Маценко. — Без нього дуже важко за викликом дістатися віддалених околиць села, своєчасно, після надання першої допомоги, відвезти серйозно хворих чи травмованих до Миколаївської дільничної чи до Центральної районної лікарні. Транспорту і в сільраді немає, — побідкалася сільський голова...

А людям однаково болить...

Коментар головного лікаря Ширяївської Центральної райлікарні, голови постійної депутатської комісії райради з питань охорони здоров'я, сім'ї, материнства і соціального захисту населення Ольги Миколаївни ХАРКОВЕНКО:

— Загалом у нас в районі 30 ФАПів. Кожен з них у середньому за місяць обслуговує, надаючи термінову допомогу, ставлячи діагнози й призначаючи лікування, консультуючи, від 400 до 500 відвідувачів. А матеріальне становище фельдшерсько-акушерських пунктів скрізь непросте. Все залежить і від можливостей мізерних сільських бюджетів, і від ставлення до ФАПів сільських і селищних голів. Добре розуміють роль сільської «швидкої допомоги», скажімо, в Мар'янівці, Новоєлизаветівці, тій-таки Вікторівці. Та чимало, на жаль, і негативних прикладів. На території Катерино-Платонівської сільради, де головує Микола Петренко, чотири ФАПи — і всі у вкрай занедбаному стані, один навіть функціонує в хаті фельдшера.

Після прийняття Бюджетного кодексу України ФАПи потрапили неначе в подвійне підпорядкування. Тамтешні працівники проведені через відділ кадрів ЦРЛ, ми надаємо їм методичну допомогу, навчаємо їх. Наші постійні виїзні бригади фахівців різного профілю тричі на тиждень виїздять у села, де разом із працівниками ФАПів обстежують людей, надають їм медичну допомогу. Одне слово, ФАПи — то немовби наші повпреди на селі. Та, з другого боку, їх фінансове, матеріально-технічне забезпечення — за сільськими й селищними радами. Ви самі бачили, до чого призводить різне ставлення до них. Але ж людям однаково болить у всіх селах, та не на однакове медичне обслуговування вони можуть розраховувати.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеська область.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія ГЛАВЧУКА.

У Житомирі поблизу обласної лікарні відкрито пам'ятник Герою Соціалістичної Праці Олександру Гербачевському. Півстоліття він очолював цей заклад, який носить тепер його ім'я. За цей час невеличкий стаціонар перетворився на потужний лікувально-профілактичний центр.

У 1941 році в числі перших О. Гербачевський був удостоєний звання заслуженого лікаря України, під час війни очолив групу лікарів, яка лікувала поранених радянських бійців.

Пам'ятник споруджено на кошти медиків та спонсорів.

БЛАГОДІЙНИЦТВО

З миру по нитці...

Три апарати штучної нирки подарували кіровоградській обласній лікарні благодійники з Німеччини.

На звернення облдержадміністрації допомогти придбати такий апарат відгукнулася німецько-українська християнська організація «Табіта».

Засновник її Хорст Браун повідомив, що завдячувати за подарунок кіровоградці мають насамперед бургомістрові Меммінгена (Баварія), головному лікареві тамтешньої лікарні доктору Іво Хальцінгеру та німецьким християнам, на пожертвування яких діє організація.

Завідувач відділення інтенсивної терапії Кіровоградської обласної лікарні Віталій Супрун зазначив, що це — досить істотна допомога. Апарат штучної нирки дає змогу хворому на гостру ниркову недостатність жити повноцінним життям 10—15 років, і лише двічі на тиждень проходити процедуру гемодіалізу в лікарні. Тоді як без сторонньої допомоги смерть настає протягом року...

Таких апаратів у лікарні було шість. Тепер їх —дев'ять. Отож лікарі зможуть проводити сеанси терапії в одну зміну і з меншим навантаженням, що значно поліпшить якість та ефективність лікування.

А ще представники благодійницької організації «Табіта» пообіцяли посприяти обласній лікарні у придбанні комп'ютерного томографа та машин «швидкої допомоги».

Олег БОНДАР.
Кіровоград.

ВІСТІ З ЗАКАРПАТТЯ

Годяться й нетоварні фрукти

Днями в Хусті став до ладу цех, що приймає на переробку «нетоварні» яблука. Скористатися його послугами можуть і селяни сусідніх районів. Раніше у врожайні роки биту садовину нікуди було подіти. Тепер із некондиційних яблук тут виготовлятимуть концентрат соку для заводів, що випускають високоякісні напої.

Товариство з іноземними інвестиціями «Агродім» вклало в цех 1 мільйон 200 тисяч євро. Тут відкрито 50 нових робочих місць. За словами керівника цеху Івана Чейпеша, наступного року підприємство розшириться і перероблятиме не лише яблука, а й сливи та дикорослі плоди. У перспективі — створення замкнутого циклу виробництва з випуску соків.

Трембіти кликали і на Синевир, і на фестиваль бринзи

На Синевирському озері, що є перлиною Міжгірського району й усього Закарпаття, відбувся другий Всеукраїнський пісенний фестиваль «На Синевир трембіти кличуть». Цьогоріч він проходив у рамках міжнародного «Форуму в центрі Європи». Попри холодну й дощову погоду, тут співали фольклорні колективи не лише Закарпаття, а й сусідів. Окрасою фестивалю став виступ народного артиста України Василя Зінкевича. Мистецька акція завершилася гала-концертом, що відбувся біля географічного центру Європи в селі Діловому Рахівського району. Гостями були словаки, угорці, румуни. Збіглося це сценічне дійство з відзначенням 555-річчя міста Рахова та святом бринзи (так ушановують рахівчани ватагів отар після того, як вони спустяться з піднебесних полонин до рідних домівок).

Заключним акордом «Форуму в центрі Європи» стала зустріч в Ужгороді делегацій товариств української культури Угорщини та русинів-українців Словаччини, очолюваних Ярославою Гортяні й Іваном Лабою. В Культурному центрі національних меншин Закарпаття відбулася розмова за «круглим столом». Ішлося й про те, що фестиваль має об'єднувати митців усіх країн, де мешкають українці.

У лідерах — міліціонери-податківці

З початку року вони виявили понад сотню порушень податкового законодавства, дві третини яких — з кримінальною ознакою. Результат: 12 мільйонів 763 тисячі гривень донарахувань та фінансових санкцій. До бюджетів усіх рівнів та державних цільових фондів надійшло 6 мільйонів 363 тисячі гривень. Про ці досягнення своїх підлеглих повідомив начальник податкової міліції ДПА в Закарпатській області Юрій Валько. Викрито більш як 30 підпільних цехів, у тому числі 17 — виробників алкогольного пійла. Були серед них і «фірми», що випускали «ліві» меблі, хліб і навіть бруківку, засолювали оселедців, маринували всіляку городину. За кількістю викритих «підпільних Кіндратів» закарпатська податкова міліція — лідер серед інших областей України.

Нашестя нелегалів і контрабанди

На митному посту «Вілок» Закарпатської митниці в останні дні вересня затримано двох зловмисників. Один із них, громадянин Угорщини, під виглядом мастила для швейних машин перевозив у поліетиленових пакетах, схованих у дверцятах «Опеля», 14 кілограмів 450 грамів витяжки опійного маку. Приблизна вартість контрабанди — 200 тисяч доларів.

Другий порушник митних правил — наш співгромадянин із Черкас, який переганяв через митницю автомобіль «Фольксваген Гольф-4». За орієнтуванням спецпідрозділу обласного управління СБУ автомобіль затримано. Під час митного контролю виявлено, що справжній номер кузова був знищений і перебитий на інший. За даними генерального секретаріату Інтерполу, «Фольксваген» заявлено в розшук правоохоронними органами Німеччини як викрадений у серпні цього року.

А співробітники закарпатської міліції та служби безпеки в селі Нижніх Воротах Воловецького району затримали 16 нелегальних мігрантів, що причаїлися у схову за мішками із зерном у кузові вантажівки «ЗІЛ-130». Проти двох мешканців Свалявського району, причетних до перевезення нелегалів, також порушено кримінальну справу.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Луганщина

Труднощі і негаразди переживають усі регіони. Луганщина — не виняток. І добре, коли справами села чи Будинку творчості опікується сам голова обласної ради чи начальство з Києва. Частіше люди залишаються сам на сам із проблемами сьогодення.

І тут у пригоді стають ініціатива знизу, народне будівництво, просто плече сусіда.

Та коли місто очолює дієздатна енергійна особа, яка вболіває за своїх виборців, результати не забаряться.

Про це в матеріалах про добрі починання в Луганській області.

САМОВРЯДУВАННЯ

Якщо можеш — зроби сам

Коли бачиш у зарубіжних фільмах, як працівники муніципалітетів стурбовано вирішують, як витратити бюджетні надходження: ще одного слона у місцевий зоопарк купити чи тротуари в тому-таки зоопарку новою плиткою вистелити, — мимохіть позаздриш. Нам би ваші проблеми!

Ось, скажімо, у селищі металістів Слов'яносербського району на початок цього року в дитячому садку було всього троє діток. У бюджеті й передбачили на ремонт приміщення однієї групи дитсадка, що працює, суші копійки — всього 500 гривень. Але, як з'ясувалося пізніше, послуг дитячого дошкільного закладу потребують значно більше родин. Нині його відвідують уже 25 хлопчиків та дівчаток, а ще лежать заяви від батьків більш як десяти дітей. Отож, ніяк не обійтися і без другої групи... А приміщення на неї довго пустувало, то ремонтувати треба і його.

Як бути? Селищний голова Вадим Лукерін пішов до людей. І вирішили спільно зробити ремонт другої половини дитячого садка. В складчину, методом народного будування. По 50 гривень внесли батьки, чиї діти вже відвідують дитсадок, і по сотні — ті, що бажають отримати цю послугу. Так і створилася сума в більш як дві тисячі гривень. Рада взяла на себе оплату матеріалів для ремонту дитячого садка, а батьківські кошти підуть на самі ремонтні роботи. І все це без примусу, без якоїсь особливої агітації. Батьки та матері добре розуміють: роблять це для власних дітей. А ще добре знають, що місцеві бюджети нині — як охрімова свита, викроїти з них щось додатково нема звідки.

У такий спосіб розв'язали в цьому селищі ще одну актуальну проблему. Тут уже шапка пішла по значно більшому колу. Йдеться про будівництво дороги до сільського кладовища. Депутати Галина Гелюх, Алла Мороз, Неоніла Житник, Олена Іващенко та інші зустрілися зі своїми виборцями, провели сходи. Кожна родина здає на облаштування дороги до святого для всіх місця по 5 гривень — таким було їхнє рішення. Зібрали більш як тисячу гривень, і нині дорогу будують.

Утім, матеріальні можливості у мешканців села різні. Є тут уже й такі господарі, які на громадське благо можуть виділити значно більші суми. Це вже як совість підкаже. Можна взагалі триматися осторонь і сконцентруватися на власному добробуті, а можна і, певно, варто поступити так, як фермери села Жовте в тому ж Слов'яносербському районі.

Колишнє місцеве КСП, що перетворилося на агрофірму, відверто відійшло від проблем соціальної та культурної сфер цього села. Базового підприємства, отже, в Жовтанській сільраді не виявилося. Але живуть і трудяться тут фермери Віктор Колибенко, Анатолій Шарий, Петро Пеньків. Завдяки їм не відчувають себе закинутими і нікому не потрібними місцеві соціально незахищені мешканці, а всі земляки цих справжніх господарів мають можливість, як і в минулі часи, по-святковому відзначати День Перемоги, День молоді, День здоров'я, Міжнародний день захисту дітей...

А приклад у цій благородній справі показує родина сільського голови Володимира Лобова. Він першим вкладає особисті кошти в те, що потрібно громаді. Промовиста деталь: Володимир Анатолійович разом із землевпорядником сільради Павлом Журавльовим на власному транспорті возить гравців сільської футбольної команди на виїзні матчі. Без такої дієвої особистої підтримки односельців жовтянські футболісти навряд чи могли б утримувати репутацію однієї з кращих у районі команд. У місцевому бюджеті, як ми вже знаємо, не вистачає коштів і на нагальніші потреби села. Але не можна без свят, не можна без спортивних змагань! Так вважають і активно цьому сприяють. Бо — справжні патріоти свого рідного села.

▼

Талант любити

СІЛЬСЬКА ІСТОРІЯ

— Кожного року до мене приїжджають журналісти. Кожного разу ми намагаємося з ними докопатися до істини. Говоримо про проблеми та труднощі селянської праці, про шляхи до успіху. Про те, який важкий він, успіх цей, знову ж... І що? Нічого не змінюється! Так для чого знову переливати з пустого в порожнє? — такими, прямо скажемо, не дуже душевними словами, почав розмову депутат Троїцької районної ради, директор приватної агрофірми «Новознам'янське» Михайло Євсюков. У нього минулого серпня було одразу дві знаменні події: відсвяткував свій ювілей — піввіку прожив на землі! — і оце тільки що отримав орден «За заслуги» ІІІ ступеня.

І обличчя у співбесідника, коли він промовляє ці слова, робиться серйозним і дещо засмученим. Глибше позначилися зморшки між бровами, голос став різкішим...

— Хотілося б, щоб влада, в першу чергу верховна, уважнішою була до селян. А то, виходить, ми потрібні лише тоді, коли комусь підтримка на виборах необхідна. А так — ні до кого не достукаєшся, — каже.

Михайло Андрійович не безрозмірної матеріальної допомоги просить. Ані він, ані його господарство, яким керує уже багато років, бідними не вважаються. Навпаки, «Новознам'янське» — одне з тих, що є аграрною славою регіону, хоч давним-давно зараховане фахівцями до «зони ризикованого землеробства».

— Чому у Михайла Євсюкова все, за що він береться, виходить?

— Так хист у нього, — впевнені односельці. Вони пам'ятають його нинішнього директора простим механізатором, бригадиром рільників, головним агрономом, керуючим...

...Якщо говорити про хист людини землю, то варто уточнити, що в даному разі це означає не так захоплюватися чи обожнювати, як відчувати, розуміти, турбуватися, плекати, не шкодувати на землю ні фізичних, ні душевних сил. І навіть — прощати її в разі неврожаю. Бо — і в цьому Михайло Андрійович упевнений — він найчастіше трапляється з вини самого господаря. У Новознам'янському, приміром, хоч би як дорого це не коштувало, завжди стараються дотримуватися агротехнічних вимог. Вважають: не марно наука билася над ними стільки часу! Тут і сьогодні укладнена семипільна сівозміна.

— Можна, звісно, її порушувати. Можна обдуровувати людей, начальство. Але землю не обдуриш! — упевнений талановитий хлібороб Михайло Євсюков. — Рік-другий з неї, може, і будеш знімати вершки. А потім все одно програєш.

Адже і сам Євсюков, і люди його не для того трудяться від роси до роси. І жити в рідному селі, з тутешньої землі годуватися вони планують не рік-два, а завжди.

— Я приватний підприємець і розумію, що сам себе цим з'їдаю,

Фото Анатолія ТЕЛЕХА.

але все одно, скільки житиму, і вулиці асфальтуватиму, і газ тягтиму, і школи, ФАПи, клуби утримуватиму, — каже Михайло Андрійович.

Тут варто додати, що село за об'єкти соцкультпобуту заборгувало директору агропідприємства уже більш як 400 тисяч гривень. Сума в господарстві знадобилася б. Але не вимагає він її. Директор розуміє, якщо не він, успішний і від того сильний, все зробить, то й ніхто. І ноша ця — турбота та допомога — хоч і важка, але почесна. Та й не зміг би Михайло Андрійович шикувати, якби люди, які виросли поруч з ним, бідували.

У Новознам'янці не вельми відділяють «своє» від «спільного». Директор завжди дасть машину, якщо комусь треба. Чи трактора виділить — сіна накосити. Агропідприємство привозить пільговикам вугілля зі складу, розташованого за 50 кілометрів від села. І люди йому в разі необхідності допомагають. Минулого року, приміром, дощ намочив скошений у валки ячмінь. То перевертати його прийшли всім селом, і пенсіонери, і дошкільнята.

— Я знаю, що наша агрофірма вже не розпадеться, —впевнений Михайло Євсюков. — Адже ми разом переживали не лише щасливі часи успіху. В найлихіші в пам'яті нинішнього селянства 1996-1997 роки не залишили мене люди.

— Ми, безробіття... Так з ним у Новознам'янському покінчено.

— Усі, хто хоче працювати, працюють, — каже Євсюков. Але додає: — Є, певна річ, і такі, хто не хоче трудитися...

Утім, і вони, посидівши вдома півроку-рік, усе одно повертаються до агрофірми. Михайло Андрійович вважає, що саме безробіття винне в тому, що в країні зросло і дедалі зростає злочинність.

— Якщо людина не може заробити гроші легальним шляхом, вона шукає інші, найчастіше, вивидить, не зовсім законні, — розмірковує він. — А я цього допустити не хочу і права не маю.

Підтвердженням правильності такої позиції може слугувати і такий факт: у Новознам'янському практично покінчили і з злочинністю. Хочете — вірте, хочете —ні, але вже кілька років тут усе спокійно. З того самого часу, як за ініціативою директора колишній начальник «угро», котрий пішов на пенсію, людина досвідчена та серйозна, створив у селі власний загін самооборони. Тепер тут охороняють усе, що може являти інтерес для нечистої на руку зальотної людини. Свій місцевий пост охорони стоїть і біля бензоколонки, і на мехдворі. І так розташований, що жодна чужа машина просто так не заїде.

Під зимовий ангар для техніки пристосували приміщення, яке колись будували для свиноферми. Нічого в господарстві не пропадає! Тому й машини зберегли.

Одне слово, новознам'янці на чолі зі своїм директором — господарі справні. Все, що від них залежить, для власного добробуту вони постаралися зробити. Що ще не встигли — роблять, не лінуються. Але в цьому і біда, що не все від них залежить. Хіба це справедливо, коли літр молока приймають від населення за 28 копійок, а склянка чаю у столичному кафе коштує 1 гривню 36 копійок? Я згоден — у нас ринок. Але чому закони починають діяти лише тоді, коли справа стосується наших, селянських обов'язків?

А що селяни сьогодні мають? Формально — державний акт на володіння землею, право власності. А насправді — у кращому разі розбитий трактор та борги, що залишилися від колишніх господарів. Їх поділили між новими так само, як і землю. І практично жодної можливості вижити на своїй п'яді годувальниці самостійно. Самому стати повноправним господарем. Це —до питання про те, як важливо повернути селянам землю.

Михайло Євсюков розуміє, що на місцевому рівні проблем цих не розв'язати. Тут обов'язкове бажання представників верховної влади. Тим паче, від участі у процесі не усувається. Михайло Андрійович — депутат районної ради. Очолює комісію з аграрних питань. Це в його компетенції вирішувати, кому видавати землю в оренду, в кого вилучити її і як використовувати. Сам господар, досвідчений агроном, він краще багатьох знає, що потрібно кожному клаптику такої любимої ним троїцької землі. А ще він упевнений:

— На селі мають бути господарства різних форм власності, як у Конституції написано. Але право розпоряджатися нею треба віддати місцевим радам. Щоб нікому не дозволялося використовувати землю не за призначенням, шкодити та не берегти її. Кожного господаря, котрий бере землю в оренду, треба документально зобов'язати доглядати за ділянкою, що дісталася, орати її, годувати та ростити на ній урожай. Інакше — відбирати землю. Не гідний!

ДОСВІД

Під добрим крилом

Учень дивився уважно і вочевидь чекав якогось підступу. Цікаво, чи зможе високий гість управитися з з поставленим перед ним завданням, яке хлопчина явно вважав дитячим, чи допустить збій? Дівчинка, котра стояла поруч, від цікавості навіть кінчик язика висунула: буде що розповісти сьогодні подружкам! А голова обласної ради Віктор Тихонов старанно гнав курсор екраном в потрібне місце. Адже не плохувати ж перед підростаючим поколінням! Ось і доводиться приборкувати неслухняну мишку. Це нинішні школярі з комп'ютером «на ти», а тут спробуй не осоромитися...

«Електронної кваліфікації» Віктор Миколайович мав досить. І хоча аплодисментів він цього разу не почув — ті, що зібралися в Будинку творчості юнацтва, поводилися скромно, але серед білокуракинських комп'ютерних геніїв про нього, певно, ще довго говоритимуть. Схоже, з вдячністю. Бо перш ніж приступити до виконання поставленого перед ним завдання, він урочисто оголосив:

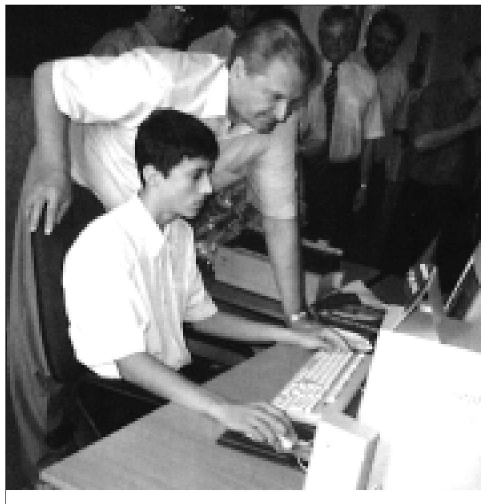
— Комп'ютерний клас Будинку творчості під'єднано до Інтернету. І рік можна користуватися можливостями всесвітньої мережі безплатно...

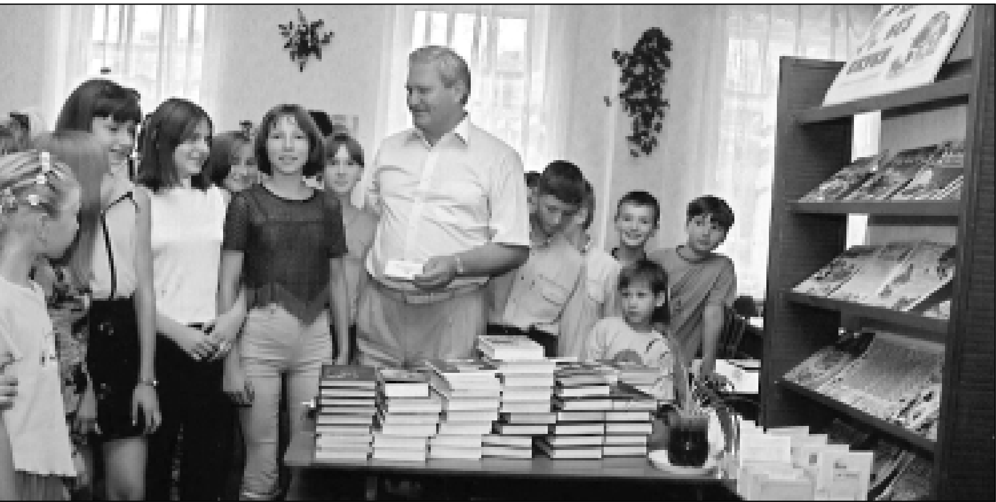
Власне, главу представницької влади області білокуракинці бачать досить часто. Другий термін поспіль (п'ятий рік уже!) Віктор Тихонов представляє їхні інтереси в обласній раді як депутат, якому тутешні виборці виявили свою довіру. І тому відрізняє цей район з-поміж інших — приїжджає регулярно. І зазвичай не з порожніми руками.

У фойє Будинку творчості навіть дискусія виникла: чи багато ще шкіл району мають сьогодні комп'ютерні класи? З'ясувалося, що близько половини. Але учбові заклади з найбільшою кількістю учнів сучасну техніку вже мають. Для них комп'ютеризація не фікція, коли одна-дві машини стоять у кабінетах керівництва, а реальність — від десятка «компів» і вище. Справа тепер за тими школами, де не так багато хлопчиків та дівчаток. Але й у них усе необхідне буде — по п'ять комп'ютерів твердо обіцяно і отримати їх можна буде найближчим часом!

— Ну, а потім, дивись, розбагатіємо...

Віктор Миколайович перевів дух, дав можливість слухачам оцінити перспективу і ще раз добрим словом згадати керівника луганської дирекції «Укртелекому» Юрія Чернуху — саме він щедро обдарував білокуракинців безплатним Інтернетом. До речі, Юрій Іванович — теж депутат обради від

Білокуракинського району. І користувалися найсучаснішими можливостями зв'язку — це навіть не в усіх містах області є, у селищі можна — наймсучасніша цифрова АТС це робить можливим! Вона теж з'явилася раніше, ніж в інших місцях.

— Я завжди вважав, що обласних начальників треба висувати депутатами у сільські райони! — підбив підсумок голова обласної ради, ще раз повторив власну думку, котру висловлював як один із принципів своєї роботи. — Хай потурбуються про селян!

Селяни не заперечували — нехай! До того ж не тільки дорослі, а й діти. З ними гості з обласного центру спілкувалися в приміщенні районної бібліотеки.

— У нас багато проблем... — традиційно почала місцева завідувачка Любов Зінченко. — Меблі старі, ремонт потрібен, але головне — дітям доводиться в чергу записуватися протягом навчального року, щоб отримати потрібну книжку! Читачів тисяча, а запропонувати їм часто нема чого. Дорослі не в кращому становищі. Це лише так кажуть, що читати — собі на благо... А якщо нічого читати? Вісім років не поповнюється бібліотечний фонд! Але цей день, схоже, став переломним.

— Створено та діє благодійний фонд «На крилах добра», — повідомив відомий луганський підприємець Олександр Мілай. Він теж депутат обласної ради. І також — від Білокуракиного. — Ми маємо намір поповнити всі бібліотеки району. Сьогодні передаємо вам 256 томів 40 авторів. Це здебільшого класика... Те, що потрібно, щоб пізнати свою країну. А всього літератури вже закуплено на 100 тисяч гривень.

Сума вражає... Під схвальний шумок симпатична пара молодшого шкільного віку відразу вручила два читацькі квитки — Віктору Тихонову та Олександру Мілаю. Щоб бували в бібліотеці частіше. А як сувенір — шикарний паперовий кораблик, що розпустив вітрила.

— Цікава річ... — показував супутникам біля виходу подарунок діглахів глава луганської дирекції банку «Аваль». І одразу розсміявся: кмітливі школярі зробили з кораблика нагадування . На вітрилах написано те, що їм потрібно, — цікаві книжки та журнали, нові меблі, кольоровий телевізор. Тепер як відмовишся?

МІСЦЕВІ РАДИ

Місто з особливим характером

За міським головою Алчевська Миколою Кириченком закріпилася репутація керівника, незручного для вищих органів і, відповідно, не дуже ними жалуваного. Водиться таке за ним — прямо і відверто, незважаючи на ранги, каже в будь-яких кабінетах та залах те, що вважає за потрібне. А алчевці, бачачи, що робить усе це мер саме для блага міста, втретє поспіль обирають його своїм головою. А взагалі Кириченко очолює місто з 1988 року, до 1994-го голів міськради та міськвиконкомів обирали на сесіях.

— Миколо Єгоровичу, в Алчевську нещодавно провели засідання Ради регіонів області, на якому ваші колеги вивчали досвід роботи очолюваної вами ради в питаннях управління містом.

— Нам часто кажуть: бюджет у вас наповнюється, звикли в донорах ходити! Це насправді так — і в рамках області видно, і ось тепер до державного бюджету близько семи мільйонів гривень за рік перераховуємо. Але таке становище не само по собі склалося.

Якщо щось у нас виходить, ми це відносимо і на рахунок засновника нашого міста Олексія Кириловича Алчевського. Підприємець, банкір, який заснував у Харкові перший в Росії Земельний банк, один із засновників Донецько-Юр'ївського металургійного товариства, що поклав початок нашому місту, металургійному заводу в Маріуполі, кільком рудникам... Його дружина, Христина Данилівна, — велика просвітителька. А діти? Іван — знаменитий оперний співак, Григорій — відомий композитор, Христина — поетеса...

Забуваючи просто так чи навмисне свою історію, розділяючи її на періоди, скажімо, до 1917 до 1991 року, відкидаючи те, що було до цих віх, ми припустилися великої помилки. Слава Богу, тепер починаємо згадувати, пов'язувати та усвідомлювати своє минуле. Алчевську цього пощастило...

— Повернення місту його історичної назви — подія закономірна?

— Зверніть увагу, жодну з вулиць у нас не перейменовано. Залишилися і Леніна, і Кірова, і Фрунзе, і Радянська... А щодо назви міста в період початку демократизації виникла поміж городян дискусія, і в 1991 році, під час виборів першого Президента України, відбувся в нас референдум з цього питання. 65 відсотків його учасників висловилися за Алчевськ. На початку 1992-го Верховна Рада ухвалила відповідне рішення.

З цим ім'ям місто жило 36 років, до 1931 року. Потім, як відомо, було Ворошиловськом — до 1961-го, Комунарськом. Нині все стало на свої місця.

— Як почувається Алчевськ сьогодні?

— Знаєте, не для того, щоб було інакше, не так, як в інших, але ми працюємо не за програмою соціально-економічного розвитку. І морально, і психологічно важко казати про розвиток, коли такий невисокий рівень життя більшості людей. У нас цей документ називається програмою економічної стабілізації, фінансового оздоровлення, соціально-культурного та духовного відродження. Перший етап стабілізації ми вже пройшли. Вирівнялися обсяги виробництва в основній галузі — металургійній. Для міста це дуже важливо, адже на двох найбільших підприємствах міста — металургійному комбінаті та коксохімічному заводі —трудиться кожний другий з працюючих алчевців.

— Вони і дають понад 95 відсотків загальноміського обсягу промислової продукції. А ось питома вага товарів народного споживання — менше відсотка. Проблема?

— Звичайно. І розв'язувати її намагаємося через малий бізнес. Кількісно він у нас переконливий —майже 800 підприємств, але вони займаються здебільшого торгівлею, побутовим обслуговуванням, громадським харчуванням. З одного боку, це добре: конкуренція, якість, можливість зниження цін. З другого — таку однобокість треба усувати. Орган місцевого самоврядування це вже робить, надаючи пільги виробничим підприємствам з оплати за землю чи оренду приміщень комунальної власності.

— Отже, живодайне історичне коріння міста, стабільна робота його провідних підприємств. Які ще чинники сприяють результативній роботі місцевого самоврядування Алчевська?

— Я назвав би високу вимогливість городян. Металургійне виробництво особливе, там кожен третій —з вищою освітою. Крім того, в нас працюють Донбаський гірничо-металургійний інститут, Вища школа бізнесу, індустріальний технікум, багато закладів культури. Рівень громадян міста такий, що лише вчасна виплата зарплати їх задовольнити не може. Вони справедливо вимагають, щоб розвивалися школи. І ми не закрили і не закриємо жодної з них. Навіть усупереч несприятливій демографії — з 15 учнями у класі якість освіти та виховання буде вища.

Ми не закрили жодного позашкільного закладу, мало того, розвиваємо їх...

— Приємно дивує, Миколо Єгоровичу, 30-копійчана вартість квитків у алчевських тролейбусах і автобусах.

— Колись у місті нараховувалося 122 тролейбуси, нині їх 73. Щоб зняти напруженість у пасажироперевезеннях, ми на конкурсній основі надали право працювати на міських маршрутах приватним підприємствам, що мають рухомий склад. А два місяці тому до них додався десяток новеньких ПАЗів, які обійшлися бюджету у 620 тисяч гривень. Порівняйте: один тролейбус виробництва «Південмашу» коштує 530 тисяч гривень. Його придбанням ми проблему не розв'язали б, а автобуси мобільніші і працюють у години пік саме там, де потрібно. Один аргумент проти — екологічний чинник, але в нинішніх умовах довелося піти на такий компроміс. Автобуси, до речі, належать тролейбусному управлінню, котре, скоріше за все, перейменують на підприємство міського пасажирського транспорту.

— Досить переконливий приклад раціонального ведення міського господарства. А які проблеми розв'язувати складніше?

— Неплатежі населення за комунальні послуги. Щоб розв'язати цю проблему, треба передивитися політику тарифів та ціни у цій сфері. Вони мають бути реальними. Передусім, на газ. Чому собівартість власного газу України в п'ять разів нижча вартості його реалізації? Мільярди кубометрів російського газу, які наша країна отримує за його транспортування через українську територію, теж не можуть бути такими дорогими, як нині. Треба встановити також реальну ціну на доставку газу вітчизняному споживачеві. Сьогодні за цю послугу підприємство «Теплокомуненерго» платить дорожче, ніж Росія Україні за транзит газу. Чому?

У Росії нині газ продають по 17—20 доларів за тисячу кубометрів, у нас комунально-побутові потреби — по 35. Там удвічі нижча і ціна електроенергії для населення та підприємств, що надають житлово-комунальні послуги.

— А ПДВ на ці послуги?

Його необхідно звести до мінімуму або взагалі скасувати. Все це — реальний шлях до відродження економіки житлово-комунального господарства.

— Як у Києві сприймають ці ідеї? Послухали та забули?

— На жаль. Але хтось має казати не те, що хочуть від нього чути, а те, що є насправді. І не лише на кухні. Якщо кожний громадянин дотримуватиметься першої статті нашої Конституції, яка декларує, що Україна є демократичною, правовою, соціальною державою, проблем у нас буде набагато менше...

Сторінку «Регіон: Луганщина» підготували Зоя ПУТРЕНКО, Олена БУГАЄЦЬ. Фото Юрія ХРОМУШИНА

▼

Правда і вигадки історії

2, 3, 28 і 29 серпня 2002 року в №№ 139 (2890), 140 (2891), 155 (2906), 156 (2907) газети «Голос України» були опубліковані статті Сергія Лавренюка «Спецоперація «Санація» та «Спецоперація «Санація-2», в яких ішлося про діяльність відкритого акціонерного товариства «Тюменська нафтова компанія», відкритого акціонерного товариства «ЛИНОС», закритого акціонерного товариства «ТНК-Україна-Інвест» і підприємства з іноземними інвестиціями «ТНК-Україна».

Названі публікації викликали неабиякий резонанс не тільки в трудових колективах названих підприємств, а й серед широкого загалу, редакція газети друкує відмінну точку зору на події, що були викладені в попередньому матеріалі.

Під час підготовки статей «Спецоперація «Санація» та «Спецоперація «Санація-2» автор не поцікавився точкою зору керівництва Тюменської нафтової компанії стосовно погашення боргів перед кредиторами «ЛИНОСу», інакше Сергій Лавренюк дізнався б, що виконавчий директор ВАТ «ТНК» Герман Хан (а не Генріх, як написано в статті в №139 (2890)), прилюдно підтверджував зобов'язання компанії з погашення цих боргів (журнал «Компаньйон» від 19 червня 2000 р., журнал «ТЭК» за липень 2000 р., газета «Бізнес» від 18 вересня 2000 р.). У разі звернення до ТНК автор був би поінформований, що пан Крендецер, згаданий в статті у №156 (2907) від 29.09.02 р., ніколи не очолював жодне з дочірніх підприємств ВАТ «ТНК». Генеральним директором ЗАТ «ТНК-Україна-Інвест» є зовсім інша фізична особа — Креденцер О. Г.

Легше в чужому оці тріску шукати

На наш погляд, замість розібратися в темі Сергій Лавренюк виклав події однобоко. Наприклад, з діяльністю компанії «Рослан» (стаття в №156 (2907) пересічний читач не знайомий. Якщо йдеться про російську компанію «Роспан» (вона, як і «ЛИНОС», перебувала на межі банкрутства через величезні борги), то кожному, хто хоч трохи цікавиться економікою північного сусіди, відомо, що з приводу «Роспану» між «Ітерою» і «ТНК» досягнута мирова угода. На відміну від українського кредитора «ЛИНОСу», який не бажає йти на конструктивний діалог, ТНК та «Ітера» спільно шукали прийнятні для обох сторін рішення («Независимая газета» №211 (2521) від 13 листопада 2001 року). Це оцінили навіть у компанії «ЮКОС», яка була зацікавлена в придбанні «Роспану» і відкрито заявляла про це в пресі (РІА «Ореанда» від 1.11.2001 року, ІА «Рейтер» від 22.01.2002 року). Втім, це залишилось поза увагою добродіїв із ЗАТ «НВО «Агрокомплекс» та автора статей. Справді, легше в чужому оці тріску шукати, ніж у власному — колоду побачити.

Однак при найближчому розгляді без зайвих зусиль можна побачити, що «Агрокомплекс» — зовсім не герой, «ТНК» — не загарбник, суд приймає рішення згідно з чинними законами України, уряду не байдужа доля стратегічного підприємства і репутація держави, а Україна — не бананова республіка.

Страждання «Агрокомплексу» уявні і дійсні

Аби краще закарбувати закрутистий сюжет у свідомості читача, одні й ті самі обставини та аргументи неодноразово повторюються протягом чотирьох повних розворотів. Автор *стверджує, що «процес банкрутства «ЛИНОСу» ще до приходу ТНК у 1996 році «запустили» внутрішні кредитори, зневірившись у добровільному поверненні підприємством чималих боргів. Тоді комітет кредиторів «ЛИНОСу» очолював представник найбільшого кредитора — НВО «Агрокомплекс»... З'ясовується, в оголошеній санації інтереси «Агрокомплексу» (який чи не більше всіх потерпів від несумлінності «ЛИНОСу») просто не мають намір враховувати, а його представника за допомогою суду взагалі вивели зі складу комітету кредиторів».*

По-перше, 01.01.2000 року набрав чинності новий Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Згідно з клопотанням ЗАТ «НВО «Агрокомплекс» та кредиторів у справі про банкрутство ВАТ «ЛИНОС» Вищий арбітражний суд України ухвалою від 04.05.2000 р. (тобто до приватизації ВАТ «ЛИНОС») ухвалив застосовувати положення нового закону під час розгляду справи про банкрутство ВАТ «ЛИНОС». Отже, з цієї дати арбітражний суд і всі особи та органи, що беруть участь у справі, мали керуватися та керувалися вимогами нового закону. З моменту переходу на його норми відповідні строки обчислюються від дати прийняття арбітражним судом ухвали з цього питання. Відповідно, подальше судочинство у справі про банкрутство здійснюється згідно з положеннями нового закону.

До 04.05.2000 р. суд обґрунтовано не приймав рішень про затвердження реєстру вимог і проведення зборів кредиторів, і, відповідно, суду не були представлені матеріали про формування у встановленому порядку комітету кредиторів.

Враховуючи наведене і керуючись ст. ст. 15, 16 і розділом VII нового закону, суд визнав повноваження раніше обраного комітету кредиторів недійсними з моменту переходу на норми Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від 30 червня 1999 р.

По-друге, як з'ясовується, «страждання «Агрокомплексу» насправді — тільки авторська вигадка. Згідно з ухвалою Вищого арбітражного суду у справі № 45/8-5/44 від 27 червня 2001 року та постанови Донецького апеляційного господарського суду у справі № 9/78-016 від 29 жовтня 2001 р. були встановлені грошові вимоги кредиторів, що беруть участь у справі про банкрутство до боржника —ВАТ «ЛИНОС». Відповідно до згаданих рішень суду вимоги «Агрокомплексу» до ВАТ «ЛИНОС» становлять 90 762 268 грн. основного боргу та 220 809,69 грн. пені (і ні копійки більше!)

«Агрокомплекс» намагається «торпедувати» погашення боргу

Суд не виводив зі складу комітету кредиторів представника «Агрокомплексу», а лише підтвердив правомірність рішення зборів кредиторів, яке не проголосувало за обрання ЗАТ «НВО «Агрокомплекс» до комітету кредиторів ВАТ «ЛИНОС».

Відповідно до вимог суду розпорядник майна ВАТ «ЛИНОС» повідомив усіх кредиторів, що беруть участь у справі про банкрутство, про проведення зборів кредиторів ВАТ «ЛИНОС». Був інформований і «Агрокомплекс» (про що свідчать поштові повідомлення, направлені розпорядником майна ВАТ «ЛИНОС» на адресу «Агрокомплексу»). Замість того, щоб приїхати на збори кредиторів, керівництво «Агрокомплексу» самостійно визнало незаконним проведення зборів кредиторів ВАТ «ЛИНОС», про що генеральний директор ЗАТ «НВО «Агрокомплекс» пан О. Галкін повідомив розпорядника майна ВАТ «ЛИНОС» телеграмою від 23.07.01 р. Отже, великий кредитор — «Агрокомплекс» — відмовився брати участь у зборах кредиторів ВАТ «ЛИНОС». Як бачимо, з невідомих нам причин «Агрокомплекс» всіляко намагається «торпедувати» правове погашення боргу.

Враховуючи роботу керівника «Агрокомплексу» на посаді голови комітету кредиторів ВАТ «ЛИНОС» (про що ми будемо говорити нижче), збори кредиторів не проголосували за обрання представника ЗАТ «НВО «Агкрокомплекс» до комітету кредиторів ВАТ «ЛИНОС». Адже цій компанії «ЛИНОС» винен тільки 40% усієї визначеної судом суми. Решта належить іншим кредиторам, які включені до реєстру кредиторів ВАТ «ЛИНОС».

З 1996 по 1999 роки, коли комітетом кредиторів керував саме представник «Агрокомплексу», виробничі показники «ЛИНОСу» стрімко знижувалися. А в 1999 році робітники «ЛИНОСу» працювали аж... півтора місяця. Завод стояв, зарплата не виплачувалася по півроку.

Заводом управляти — «не язиком плескати»

Справді, заводом управляти — «не язиком плескати»! Тому в кредиторів виникло закономірне запитання — чи потрібен такий керівник комітету кредиторів і чи взагалі він цілі всіх кредиторів взагалі і «ЛИНОСу» зокрема? І дали відповідь — ні.

У статті ми маємо справу з комбінацією фактів, яка видається за дійсну і послідовно відстоюється її розробниками на всіх рівнях. Наприклад: *«ЛИНОС» не розрахувався за поставлені «Агрокомплексом» 375 тис. тонн нафти... В 1997 році, як наслідок несправних фактів і сукупних рішень, «ЛИНОС» все ж підписав з «Агрокомплексом» угоду про порядок і умови погашення боргу на суму 225 млн. грн... Здавалося б, далі піде все нормально, в рамках досягнутої угоди. Тим більше, що кредитор пішов на істотні поступки, відмовився від повного стягування пені і штрафів... У підписаній угоді була встановлена додаткова можливість зменшення виплат — якби до 31.12.1999 року погасив би 90 відсотків боргу, то це означало б, що він повністю виконав свої зобов'язання».* Очевидно, що автор матеріалу готував текст за безпосередньою допомогою головного героя публікації. Інакше Сергій Лавренюк без особливих зусиль з'ясував би, що ні в ухвалі Вищого арбітражного суду у справі №45/8-5/44 від 27 червня 2001 року, ні в постанові Донецького апеляційного господарського суду у справі №9/78-016 від 29 жовтня 2001 р. не фігурують тонни нафти. У цих рішеннях суду борг визначений тільки у грошовій формі в сумі 90,983 млн. грн. Після ретельного розгляду судами всіх обставин справи виявилося, що «Угода про порядок і умови погашення боргу» від 20.08.97 р., яка лягла в основу ухвали колегії суддів Вищого арбітражного суду України від 2 липня 1998 року, була не узгоджена сторонами і тому є неукладеною. ЗАТ «НВО «Агрокомплекс» не змогло спростувати даний факт і пред'явити підписаний документ, що підтверджує узгодження всіх умов.

Угода про порядок погашення боргу — звичайний папірець, що не має жодних правових наслідків для підписантів, і посилатися на неї щонайменше некоректно. Суд також встановив, що раніше зафіксовані вимоги «Агрокомплексу» до ВАТ «ЛИНОС» мають попередній характер і не можуть бути прийняті до уваги при встановленні заборгованості ВАТ «ЛИНОС» перед ЗАТ «НВО «Агрокомплекс». І так визначив не «Агрокомплекс», не «ТНК» або «ЛИНОС», а Вищий арбітражний суд України.

[illegible]

"НВО "Агрокомплекс", суд дійшов висновку, що позивачка діє в інтересах останнього з метою зволікання процесу відновлення платоспроможності ВАТ "Лисичанськнафтооргсинтез" та розрахування з кредиторами боржника, чим порушує права визнаних судом кредиторів та самого боржника - ВАТ "Лисичанськнафтооргсинтез".

З а таких обставин позов не підлягає задоволенню, а ухвала місцевого суду Шевченківського району м.Києва від 27.09.2001 роук про накладення заборони на вчинення дій відносно виконання та використання відповідачами протоколу № 1 зборів кредиторів ВАТ "Лисичанськнафторгсинтез" до вирішення справи по суті - скасуванню негайно.

Керуючись ст. ст.4, 5,10,11,15,15-1,202-204,209,211,212,218 п.2 ЦПК України, Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом "(ст.ст.15, 6, 11), Законом України "Про господарське товариства" (ст.10), Законом України "Про цінні папери та фондову біржу" (ст.2), суд,-

ВИРІШИВ:

1. В задоволенні позову Костічевій Ларисі Миколаївні відмовити.

2. Ухвалу місцевого суду Шевченківського району м.Києва від 27.09.2001 року про накладення заборони на вчинення дій відносно виконання та використання відповідачами протоколу №1 зборів кредиторів ВАТ "Лисичанськнафтооргсинтез" від 30.07.2001 року скасувати і в цій частині рішення допустити негайне виконання.

Рішення може бути оскаржене на протязі одного місяця з наступного дня після його проголошення до Апеляційного суду м.Києва через районний суд.

СУДДЯ:/підпис/.

Копія вірна:
СУДДЯ:

Секретар:

Герой, очевидно, страждає на незвичайну форму амнезії

Очевидно, для реальності подій автор нагородив головного героя амнезією. Про те, що «Агрокомплекс» відмовився від «пені і штрафів» (добровільно, при здоровому глузді і тверезому розумі?!), його керівництво пам'ятає, а про те, що 7 березня 1997 року за номером 97-03/09 до Арбітражного суду Полтавської області «Агрокомплекс» направив доповнення № 2 до заяви про порушення справи про банкрутство від 22.07.96 року № 96-07/18, в якому збільшив свої грошові претензії до «ЛИНОСу» до 596 055 564 грн. та 77802 тонн нафтопродуктів, — геть забуло. Також нагадаємо забудькуватим, що далі «Агрокомплекс» збільшив свої вимоги до ВАТ «ЛИНОС» до 787 270 822,70 грн. Апетит приходить під час їди, чи не так? А з таким апетитом можна дозволити собі провали пам'яті. В «потрібному напрямку», звичайно.

Єдине, в чому не можна відмовити «ущемленим» — це в системності подачі скарг. Про їх монотонну подачу до судових органів уже ходять легенди. Відчувається радянське загартування, коли робота велася не якістю, а кількістю. Як, очевидно, було відомо автору і про що він промовчав, *«Агрокомплекс» не раз звертався до судових органів з тим, щоб підтвердити, що «акції «ЛИНОСу» знаходяться під арештом, і будь-який справедливий суд, на який не будуть чинити тиск, це доведе... Останнім часом стали відомі факти, які підтверджують незаконність продажу акцій «ЛИНОСу». Оскільки, крім того, що юридично акції ще перебувають під судовим арештом, а тому не могли бути відчужені, є всі підстави вважати, що сам конкурс був незаконним. Схоже, що конкурс з продажу «ЛИНОСу» проходив за дешевим рекламним принципом «Навіщо платити більше».* Залишимо без уваги шпичку, відпущену на адресу виробників реклами. **І Вищий арбітражний суд України** (рішенням від 28 липня 2000 року у справі №2/67 ЗАТ «НВО «Агрокомплекс» відмовлено в задоволенні позову про визнання недійсним наказу Фонду держмайна України №369 від 23.02.2000 р. з проведення комерційного конкурсу з продажу пакета акцій ВАТ «ЛИНОС»), і **Печерський районний суд Києва** (ухвалою від 29 березня 2001 р. у справі №2-2314/2 припинене провадження у справі за позовом О. Галкіна до Фонду держмайна України про визнання недійсними результатів комерційного конкурсу з продажу пакета акцій ВАТ «ЛИНОС» за грошові кошти), і **Господарський суд Києва** (рішенням від 21 березня 2002 р. у справі №20/148 «Агрокомплексу» відмовлено у задоволенні позову до Фонду держмайна України про визнання недійсними результатів комерційного конкурсу з продажу пакета акцій ВАТ «ЛИНОС») дали відсіч спробам визнати угоду купівлі-продажу акцій ВАТ «ЛИНОС» незаконною. На сьогодні судових рішень, які підтверджують нелегітимність конкурсу, — немає, а отже, доки в судовому порядку не буде доведено протилежне, його результати залишаються законними і дійсними.

Конкурс з приватизації «ЛИНОСу» був законний!

Твердження про те, що *«Фонд державного майна, посилаючись на колосальні борги підприємства, знизив вартість пакета акцій «ЛИНОСу» до 487 млн. гривень (за реальної вартості підприємства на рівні 5 млрд. гривень), а потім новий власник, таким чином, за безцінь придбав стратегічний об'єкт, ігноруючи кредиторів, на борги перед якими посилався Фонд держмайна, знижуючи ціну пакета акцій»,* щонайменше — несправедливе. Наведемо лише цифри, а автору запропонуємо рахувати на пальцях. Пакет акцій «ЛИНОСу» обійшовся покупцеві в 53,1 млн. грн. — раз. До цього додаються зобов'язання (погасити борги перед бюджетом, Мінфіном, заборгованість у зарплаті, вкласти кошти в реконструкцію виробничих потужностей) на суму більш як 170 млн. грн. — два. Погасити борг перед WestLB у розмірі майже 60 млн. євро — три. Щорічно постачати на завод не менш як 4 млн. тонн нафти, що, як відомо, потребує залучення оборотних коштів близько 50—75 млн. дол.— чотири. Погашення боргів перед реєстровими кредиторами (трохи більш як 240 млн. грн.), які потрібно погасити ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез», — це п'ять. З 2000 року тільки до державного і місцевого бюджетів «ЛИНОС» спільно з «ТНК-Україна» сплатив податків на суму 561,7 млн. грн. Переконливо?

«Про санацію»

Сума інвестиційних зобов'язань — 208 млн. дол.

За оцінкою Фонду держмайна (газета «Урядовий кур'єр» від 27.07.00 р.), сума інвестиційних зобов'язань, належних до сплати новим власником за 67,41% «ЛИНОСу», становить 208 млн. дол., не враховуючи запасу обігових коштів, які необхідно мати власнику НПЗ для обов'язкової поставки 4 млн. тонн нафти щорічно. Очевидно, автор дуже багатий, якщо вважає, що кілька десятків мільйонів доларів для нього — не гроші. Тоді виникає закономірне запитання: чому керівництво «Агрокомплексу» не скористалося цією нагодою і не придбало завод, який продавали «за безцінь»? Адже в списках учасників приватизаційного конкурсу «Агрокомплекс» не значився. Можливо, тому і не значився, що не зміг підрахувати вартість заводу?

Загалом взаємини головних дійових осіб — ображеного і кривдника — закручені в такий карколомний сюжет, що розібратися в ньому складно навіть автору. Щоб спростити сприйняття тексту для читача та надати ситуації драматизму, автор не жалкує експресивних підзаголовків: «На арбітраж почали шалено тиснути», «Агрокомплекс» здаватися не збирається», «Переломити закон через коліно». Що ж насправді «ЛИНОС» винен «Агрокомплексу»?

«ЛИНОС» не відмовляється платити борги

Передусім «ЛИНОС» не повинен повертати «Агрокомплексу» нафтопродукти, а тільки 90,983млн. грн. Крім того, ці гроші, згідно із Законом «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», неможливо виплатити вмить, оскільки судом запроваджено мораторій на задоволення вимог кредиторів. До того ж ані «ЛИНОС», ані його нинішній власник не відмовляються погасити встановлену судом суму боргу. Тому автору не варто видавати бажане за дійсне.

А саме таким видається наступне твердження: «з матеріалів *справи випливає, що два учасники конкурсу (тобто «Продінторг» і «ТНК-Україна», що брали участь у конкурсі з приватизації «ЛИНОСу»)* контролюються однією юридичною особою, тобто є пов'язаними відносинами контролю». На підставі яких ознак у цих двох компаніях були визначені сіамські близнюки, відомо лише автору, тож і залишимо це на його совісті.

Зате є підстави говорити, що «Агрокомплекс» намагається підтвердити слова журналіста не без допомоги акціонера ВАТ «ЛИНОС» пані Костічевої Лариси Миколаївни. Так, шляхом пред'явлення позову до Печерського районного суду Києва вкотре здійснено спробу отримати документи, що стосуються компанії «Продінторг». Відзначимо, що рішенням Солом`янського районного суду Києва №2-478 від 27 листопада 2001 р., встановлено, що пані Костічева діє спільно і в інтересах ЗАТ «НВО «Агрокомплекс». Правоту Солом`янського суду підтвердили і Апеляційний суд Києва, і Верховний Суд України.

Зв'язку між «Продінторгом» та «ТНК-Україна» немає

Фонд державного майна України ретельно перевіряв компанії, допущені до конкурсу, і не виявив жодного документа, який підтверджував би будь-який юридичний зв'язок цих двох суб'єктів господарювання. Однак, як бачимо, Олександр Галкін вперто намагається штучно вибудувати цей зв'язок спільно зі згадуваною пані Л. Костічевою — акціонером ВАТ «ЛИНОС» зі стажем і пакетом акцій на 64 грн. Дивним чином пані Костічева (яка ігнорує збори акціонерів ВАТ «ЛИНОС») обстоює інтереси не акціонерного товариства, тобто свої власні, оскільки фактично вона є співвласником ВАТ, а «Агрокомплексу». Оце так-так, вигукне здивований читач. Оце так-так, вигукнули здивовані судді! Але судді, на відміну від автора, визначили, звідки йде коріння цієї дивини. Солом`янський районний суд Києва згадуваним рішенням встановив, що пані Костічева діє в інтересах «Агрокомплексу». Матеріал багатий на подібні містифікації.

По-перше, автор каже, що «ми могли б перерахувати ці так звані компанії-кредитори (перед якими «ЛИНОС» нібито вже погасив борги, однак вони повторно внесені до списку кредиторів), *але скажемо лише, що є документи, які підтверджують: перед трьома із п'яти членів комітету кредиторів «ЛИНОСу» заборгованість на березень 1996 року* (на момент порушення справи про банкрутство) *була погашена».* Неправда, відповідає суд, в «Агрокомплексу» немає таких документів. І ухвала Вищого арбітражного суду у справі №45/8-5/44 від 27 червня 2001 року, і постанова Донецького апеляційного господарського суду у справі №9/78-016 від 29 жовтня 2001 р., де були встановлені грошові вимоги кредиторів, що беруть участь у справі про банкрутство до боржника ВАТ «ЛИНОС», визначають право компаній на погашення перед ними боргу «ЛИНОСом».

Очевидно, немає в «Агрокомплексу» таких документів

По-друге, натякає Сергій Лавренюк, *«танкісти* (автор має на увазі ТНК) ... *«відстрілюються» не тільки від справедливих, підтверджених судом, вимог «Агрокомплексу», але і, наприклад, від ВАТ «Полтаваоблагроснаб», якому «ЛИНОС» заборгував 1 тисячу 300 тонн дизпалива».* Залишимо без коментарів репліку кавалериста на адресу танкістів, відзначимо лише, що Вищий арбітражний суд України і Донецький апеляційний господарський суд встановили розмір вимог ВАТ «Облагроснаб Полтава» до «ЛИНОСу»: 1 152 689 грн. Про солярку у визначених судів не згадується, тому висловлювання автора так само правдиві, як і назва полтавської компанії-кредитора.

Розраховувати на те, що автор, не розібравшись в найпростіших питаннях (таких, як назви компаній, кількість акцій або імена героїв), розбереться в більш складних, яким є санація, наївно. І ми знаходимо підтвердження цього в публікаціях. *«Виявляється, в оголошеній санації інтереси «Агрокомплексу» просто не мають намір враховувати», — робить висновок автор і кричить: «Люди добрі, рятуйте!..» «Що в результаті ми отримали? Інвестора, який виявився не здатним забезпечити ці умови (умови конкурсу)».* Але перевірки, які не менше двох разів на рік проводить Фонд державного майна України, доводять, що «ТНК-Україна-Інвест» виконує всі умови договору купівлі-продажу пакета акцій «ЛИНОСу». Понад те, вона їх виконує в більших обсягах і достроково (про що свідчать акти перевірки виконання умов договору купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «ЛИНОС» №КПП-271 від 08.07.2000 від 10—11 вересня 2002, 23—26 квітня 2002 р., 26 вересня 2001 р., 19 липня 2001 р., 28 березня 2001 р., 8 грудня 2000 р., підписані Фондом державного майна України, «ЛИНОСом» і «ТНК-Україна-Інвест»). Кому, запитаєте ви, потрібні такі інсинуації? Просто є професійні інвестори, а є професійні банкрутники. «ТНК-Україна-Інвест» насправді довела, що вона професійно справляється з інвестиційними планами на «ЛИНОСі».

Не наводитимемо інших прикладів, що підтверджують вибірковий професіоналізм «Агрокомплексу», нехай це залишиться між цією компанією та державою.

Стосовно твердження, що «Агрокомплекс» нібито не допускають до участі в санації, то жодної письмової заяви від цієї компанії на адресу розпорядника майном «ЛИНОСу» про бажання взяти участь у санації (що передбачено законодавством) на момент підготовки цієї статті не надходило. Втім, навіщо ЗАТ «НВО «Агрокомплекс» відвертати увагу на підготовку пропозицій з участі в справі про банкрутство як інвестору, брати участь у підготовці плану санації тощо. Набагато простіше і ефектніше (а головне — з непорівнянно меншими трудовитратами) виряджатися в тогу «принижених і ображених» і голосити з приводу «порушених» прав. Не зрозуміло тільки, чому з такою легкістю автор статті прогнозує негативне для української держави рішення Європейського суду, позовну заяву якому, як випливає з публікацій, ще не направлено. Та й не всі інстанції національної судової системи пройшли ЗАТ «НВО «Агрокомплекс» і його генеральний директор.

Є професійні інвестори, а є професійні банкрутники

Автор вкотре стверджує: «Угода, яка була *взаємоприйнятною, і якщо сьогодні ще є можливість повернутися до виконання підписаної в 1997 році і підтвердженої в 2001 році Арбітражним судом угоди між «Агрокомплексом» і «ЛИНОСом» і почати гасити борги...», «зрештою, є угода між кредитором і боржником, в якій обидві сторони узгодили розмір боргу і умови його погашення».* Але Вищий арбітражний суд України ухвалою у справі №45/8-5/44 від 27.06.2001 р., Донецький апеляційний господарський суд постановою №9/78-016 від 29.10.2001 р., а також Вищий господарський суд України постановою у справі №848/46 від 16 квітня 2002 р. дали висновок, що угода, укладена між ВАТ «ЛИНОС» і ЗАТ «НВО «Агрокомплекс», є неукладеною, тому твердження, що вона існує, м'яко кажучи, не відповідає дійсності. Цією угодою «Агрокомплекс», напевне, намагається налякати «ЛИНОС», «ТНК-Україна» і державу, та насправді може тільки насмішити Європейський суд, який незрозумілим чином, за твердженням автора і висловлюючись його мовою, «підпишеться» під боргами «Агрокомплексу».

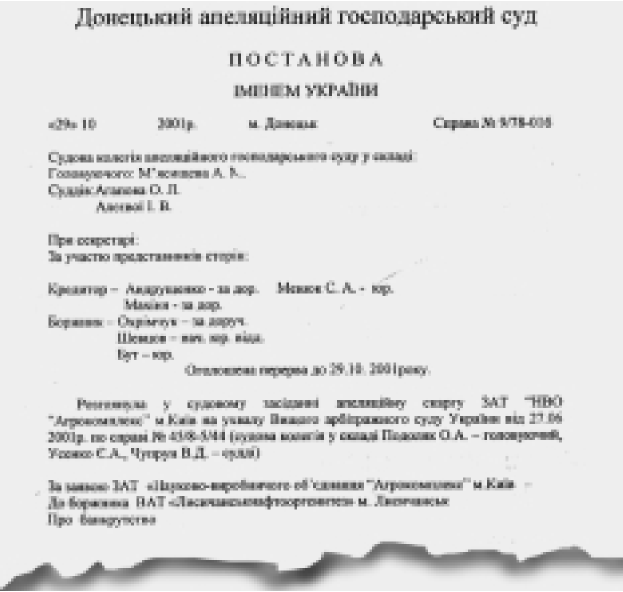
«Агрокомплекс» може насмішити Європейський суд

Але є підстави припускати, що не підпишеться. Не будемо голослівними. *«Але «ЛИНОС», замість того, щоб повертати борг, належні «Агрокомплексу» нафтопродукти безкоштовно передав виробничо-комерційній фірмі «Луганськнафтопродукт». При цьому в акті безкоштовної передачі нафтопродуктів значилося, що він узгоджений з народним депутатом В. Лобачем»,* тобто, будемо називати речі своїми іменами, сталася крадіжка або незаконне заволодіння чужим майном. Логічно чекати, що «Агрокомплекс» звернеться до відповідних органів і порушить кримінальну справу проти викрадача. Проте цього, хоч як дивно, не сталося. Чому? На це запитання в сюжеті відповіді немає, і автор вочевидь пропонує домислити читачу самостійно. Сам же він, на нашу думку, домислив, що *«директор підприємства з іноземними інвестиціями «ТНК-Україна» О. Крендецер* (тобто представник майбутнього покупця «ЛИНОСу») *безпосередньо причетний до товариства з обмеженою відповідальністю «Продінторг», тобто до другого і останнього учасника так званого «комерційного конкурсу з продажу».* Якби це твердження було написане хоч на чернетці, наш герой все одно обов'язково надав би її до суду, куди він не раз подавав і подає позови.

Суд чернеткам не вірить

Але, по-перше, суд «чернеткам» не вірить; по-друге, як нам відомо, жодного документа, що підтверджує цей пасаж, у природі не існує. Але, наполягає автор, «гендиректор «Агрокомплексу» О. Галкін подав в Господарський суд м. Києва позовну заяву про визнання результатів комерційного конкурсу з продажу «ЛИНОСу» недійсними». Ну то й що? Скільки разів звертався, стільки ж разів і отримував відповідь — все в рамках чинного законодавства, але чомусь ці рішення судів автор у сюжеті не згадав.

В окремих абзацах автор петляє, очевидно, сподіваючись, що читачі, серед яких є і судді, не «вихоплять» з

Донецький апеляційний господарський суд

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

«29» 10 2001р. м. Донецьк Справа № 9/78-016

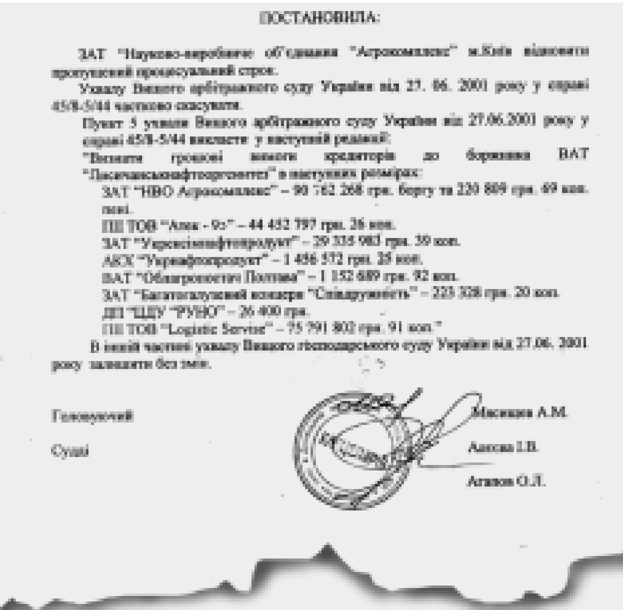
Судова колегія апеляційного господарського суду у складі:
Головуючого: М'ясищева А. М.
Суддів: Агапова О. Л.
Алєєвої І. В.

При секретарі:
За участю представників сторін:

Кредитор – Авдуєвенко - за дор. Меньов С. А. - юр.
Маніна - за дор.
Боржник - Окрімчук - за доруч.
Шевцов - нач. юр. відд.
Бут - юр.
Оголошена перерва до 29.10. 2001року.

Розглянула у судовому засіданні апеляційну скаргу ЗАТ "НВО "Агрокомплекс" м.Київ на ухвалу Вищого арбітражного суду України від 27.06 2001р. по справі № 45/8-5/44 (судова колегія у складі Подоляк О.А. – головуючий, Усенко С.А., Чупрун В.Д. – судді)

За заявою ЗАТ «Науково-виробничого об'єднання "Агрокомплекс"» м.Київ
До боржника ВАТ «Лисичанськнафторгсинтез» м. Лисичанськ
Про банкрутство

ПОСТАНОВИЛА:

ЗАТ "Науково-виробниче об'єднання "Агрокомплекс" м.Київ відновити пропущений процесуальний строк.

Ухвалу Вищого арбітражного суду України від 27. 06. 2001 року у справі 45/8-5/44 частково скасувати.

Пункт 5 ухвали Вищого арбітражного суду України від 27.06.2001 року у справі 45/8-5/44 викласти у наступній редакції:

"Визнати грошові вимоги кредиторів до боржника ВАТ "Лисичанськнафторгсинтез" в наступних розмірах:

ЗАТ "НВО Агрокомплекс" – 90 762 268 грн. боргу та 220 809 грн. 49 коп. пені.
ПП ТОВ "Алек - 93" – 44 452 797 грн. 26 коп.
ЗАТ "Укрсхіднафтопродукт" – 29 335 983 грн. 39 коп.
АКХ "Укрнафтопродукт" – 1 456 572 грн. 25 коп.
ВАТ "Облагропостач Полтава" – 1 152 689 грн. 92 коп.
ЗАТ "Багатогалузевий концерн "Співдружність" – 223 328 грн. 20 коп.
ДП "ЦДУ "РУНО" – 26 400 грн.
ПП ТОВ "Logistic Service" – 75 791 802 грн. 91 коп."

В іншій частині ухвалу Вищого господарського суду України від 27.06. 2001 року залишити без змін.

Головуючий М'ясищев А.М.

Судді Алєєва І.В.

Агапов О.Л.

мотлоху подій головної думки, а відгукнуться на його «особливе бачення». *«20 серпня 1998 року була укладена угода про погашення боргу, однак після проведення незаконного конкурсу право власності на 67% акцій даного ВАТ перейшло до особи, яка в порушення ст. 161 Цивільного кодексу України, рішення суду і прийнятих ВАТ зобов'язань відмовляється від погашення кредиторської заборгованості ВАТ. Дана відмова — не пропозиція* (як сказано в рішенні суду) *— це юридичний факт, відображений в акті звірки погашення заборгованості. Відмова осіб, що стали власниками пакета акцій ВАТ «ЛИНОС», видна також в їх публічних виступах, в тому числі в пресі...»* — кип'ятиться автор. Але Вищий господарський суд України, як вже зазначалося, спокійно відповідає, що угода не укладена. Законність конкурсу визначає так само суд, але не «Агрокомплекс». Залишається тільки здогадуватися, де автор «побачив» відмову «ЛИНОСу» або його власника від повернення боргу. Тюменська нафтова компанія, як і ПІІ «ТНК-Україна», вустами своїх керівників завжди стверджувала (в пресі і на телебаченні), що всі борги, встановлені в судовому порядку перед кредиторами, що беруть участь у справі про банкрутство ВАТ «ЛИНОС», будуть погашені у встановлених судом розмірах і у встановлені законодавством терміни.

Законність визначає суд, а не «Агрокомплекс»

І все-таки авторові не можна відмовити в певних талантах. Ось хоч би детальні опуси поневірянь кредитора. *«У попередній статті ми вже писали про те, що санатором визначений стратегічний інвестор — підприємство «ТНК-Україна», а представник самого великого кредитора — підприємства НВО «Агрокомплекс», згідно із заявою якого в 1996 році був «запущений» процес банкрутства «ЛИНОСу»* і що якраз і стало підставою для нинішньої санації, навіть не включений до складу кредиторів», — насаджує висновки журналіст. Але хай буде відомо автору і «найбільшому кредитору всіх віків і народів», комітет кредиторів обирають самі кредитори, і для того, щоб претендувати на участь у ньому, треба хоч би показати ніс у приміщення, куди запрошуються всі кредитори «ЛИНОСу» — учасники справи про банкрутство — «від малого до великого». А згідно з протоколом №1 зборів кредиторів ВАТ «ЛИНОС» від 30 липня 2001 р. при обранні комітету кредиторів представник ЗАТ «НВО «Агрокомплекс» був відсутній і, таким чином, брати участь в обранні членів комітету кредиторів відмовився. Також не відповідають дійсності і обвинувачення на адресу Фонду державного майна України про те, що він продав акції ВАТ «ЛИНОС», які під арештом, оскільки відповідно до виписки з реєстру власників цінних паперів №163 акції ВАТ «ЛИНОС» за станом на 2 вересня 2002 року під арештом не перебувають.

Більшість із викладених автором тверджень, що промайнули перед очима читача матеріалу "Операція «Санація», перетасовуються в тексті декілька разів. Тому детальніше розбирати їх юридичну неточність і неспроможність не будемо.

Запропонуємо лише читачеві свідомо і тверезо зіставити факти та самостійно зробити висновки.

Прес-служба ВАТ «ЛИНОС»,
прес-служба ЗАТ «ТНК-Україна-Інвест»,
прес-служба ПІІ «ТНК-Україна».

А ЯК У НИХ

Одна справедливість, один закон для всіх

Нещодавно в Києві з'явилися номери машин з літерами «ВР», «АП» і «КМ», які вказують на їх приналежність до гаражів Верховної Ради, адміністрації Президента та Кабінету Міністрів. Такі «позначки» розраховані передусім на працівників ДАІ — щоб надміру завзяті охоронці порядку зайвий раз не зупиняли. До речі, згідно з давно чинними інструкціями в нас заборонено штрафувати водіїв цих машин за дрібні дорожні правопорушення. Появу таких інструкцій у будь-якій іншій країні, приміром, у Латвії, важко навіть уявити.

Ось яку історію розповів кореспондентові «Голосу України» депутат Сейму Латвійської Республіки Яків ПЛІНЕР:

— Їду я одного разу на ділову зустріч, спізнююсь, а тут мене гальмує сержант дорожньої міліції. Козирнув, увічливо представився (російською, між іншим) і каже:

— Ви порушили правила. Стояв знак обмеження швидкості до 70 кілометрів на годину, а ви їхали зі швидкістю 101 кілометр...

Я намагаюся відбутися жартом, аби швидше відчепився: «Який росіянин не любить швидкої їзди?!» Але бравий сержант жартів не розуміє:

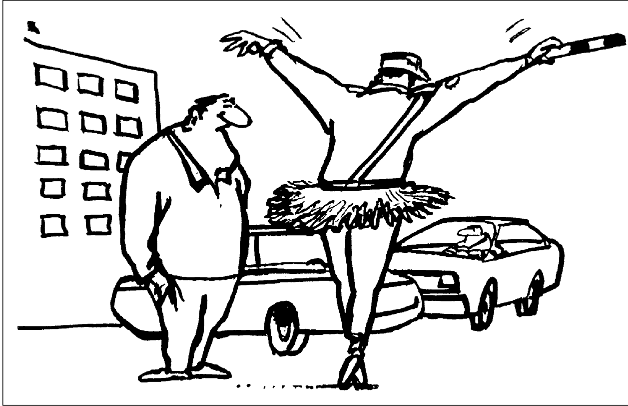
— За це порушення належить позбавлення прав на півроку або штраф до 30 латів.

Показую посвідчення депутата, ховати його немає сенсу: все одно в протоколі про порушення вказується місце роботи. Принциповий сержант стає ще серйознішим:

— Ви, депутати, вимагаєте, щоб були «одна справедливість, один закон для всіх» (так гласить напис у залі засідань кабінету міністрів. — **В. С.**). Пройдімо у мою машину для складання протоколу!

Протокол складено швидко й точно. Мені залишається тільки підписати його і їхати назад, бо на зустріч я спізнився.

Через деякий час до Сейму надійшов лист з проханням дати дозвіл на адміністративне покарання депутата Плінера. Мене запросили до мандатної комісії, але я був зайнятий і відписав їм, що визнаю себе винним і згоден з будь-яким рішенням. Як і належить, комісія винесла це питання на засідання Сейму, й 57 голосами депутати дали згоду на моє покарання.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Невдовзі я отримав підкреслено ввічливого листа з дорожньої поліції із запрошенням заїхати до них у зручний для мене час. Високий поліцейський чин, який мене прийняв, зачитав протокол про перевищення швидкості, рішення Сейму і запитав, чи є якісь зауваження. Таких не було, і він сказав, що наданою йому владою встановлює міру покарання в 10 латів (88,5 гривні. — **В. С.**). Я подякував і запитав, де й коли можна заплатити. «Тут, у нас, але сьогодні розрахункова група банку вже не працює... Можете залишити мені 10 латів і 20 сантимів за переказ і заїхати по квитанцію, коли захочете».

Начальник управління дорожньої поліції МВС Латвії полковник Алніс Йиргенс цей випадок прокоментував так:

— У нас усі рівні перед законом. Лише способи його виконання різні. Якщо порушення здійснила машина з дипломатичними номерами, ми складаємо протокол і надсилаємо його до МЗС. Далі вони по своїх каналах доводять справу до кінця. Якщо порушив депутат органів самоврядування, чинимо з ним так само, як з простим смертним. Складніше з депутатами Сейму. Адже ми не знаємо, хто за кермом, — номери їхніх машин нічим не вирізняються. Поліція не має права машину оглядати, але зазвичай жодних проблем під час складання протоколів не виникає. Якщо від депутата «несе» спиртним і він не згодний проходити на місці тест на алкоголь, пропонуємо проїхати до найближчої лікарні. Якщо він і на це не погоджується, викликаємо представника Сейму і разом складаємо протокол. Потім документи направляємо до Сейму і після надання згоди на притягнення до відповідальності караємо порушників. Сейм останнього скликання завжди дає такий дозвіл, натомість попередні часом відмовляли.

На запитання, чи не занадто дорога процедура, в результаті якої держкаса отримує, наприклад, 10 латів, пан Йиргенс відповідає:

— Справді, стосовно порушень, що не тягнуть за собою серйозних наслідків, рішення можна було б виносити одразу. Але Сейм відкинув відповідну поправку.

Начальник управління дорожньої поліції каже, що за рік було покарано з десяток депутатів Сейму (загалом їх сто). Серед них, приміром, Олег Денисов, якого за керування машиною в нетверезому стані позбавили прав на півроку, депутат Яніс Адамсонс, позбавлений прав на рік за те саме порушення. В попередні роки було покарано за це типове порушення і віце-спікера Сейму Айгарса Йиргенса (Алніс Йиргенс вибачається за однофамільця). Більше його до Сейму не обирали.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

ВІКЕНД

Лісові екстремали

Дикорослі гриби італійці майже не їдять. А традиційне для нас «тихе полювання» сприймають як досить екзотичний і навіть екстремальний вид відпочинку.

Про свій намір піти до лісу грибники мають заздалегідь повідомити службу альпійських рятувальників — «Корпо націонале дель сокорсо альпіно», причому назвати приблизний маршрут походу. Потім доведеться як слід проштудіювати 12 (!) сторінок виданих тим-таки «Корпо дель сокорсо альпіно» правил поведінки в лісі.

Кожен грибник має придбати спецрюкзак, до якого треба покласти ніж, непромокальний плащ, светр, ліхтар, компас, чорний поліетиленовий пакет (для пакування створеного самим грибником сміття) й аптечку. Якщо єгер, котрого ви випадково зустрінете на своєму шляху, не знайде бодай одного з цих предметів, вам загрожують великий штраф і позбавлення путівки в ліс.

За можливість збирати дари природи в Італії треба сплатити спеціальне мито. А крім того, скласти своєрідний іспит на вміння орієнтуватися на місцевості і відрізняти погані гриби від їстівних: «тихе полювання» не терпить дилетантів.

На жаль, погані учні трапляються і там: як **повідомляє ІТАР-ТАКС**, тільки в центрі при міланській клініці «Нігуарда» в 1999 році не вдалося врятувати чотирьох осіб, які отруїлися грибами. В 2000-му така само доля спіткала ще двох.

Медовий місяць за гратами

Навіть не віриться, що ця щаслива парочка — 35-річний нігерієць і 40-річна красуня-тайка проведуть свій медовий місяць... у бангкокській в'язниці. Тут жених і його наречена відбувають покарання за переміщення наркотиків. З проханням дозволити одружитися двом засудженим до місцевої влади звернулося нігерійське посольство у Бангкоку. До речі, весільна церемонія пройшла з дотриманням усіх правил і звичаїв тайського народу.

Фото АП.

Депутатом бути невигідно?

За статистикою, праця іспанських парламентаріїв оплачується значно гірше, ніж багатьох їхніх європейських колег. Вони отримують на третину менше, ніж, наприклад, народні обранці в Португалії, на 40 відсотків менше, ніж ірландські колеги, і лише половину того, що мають законодавці Греції.

Як **повідомляє «Радіо Свобода»**, оклад рядового члена генеральних кортесів Іспанії, а саме так називається тут законодавчий орган, становить приблизно три з половиною тисячі євро на місяць. Третина цієї суми відразу йде на всілякі виплати, зокрема податки та соціальні внески. До того ж депутати — соціалісти та комуністи здають частину заробітку до партійної каси. Крім того, майже третина депутатів виплачує іпотечні кредити, адже безплатних квартир і дач їм ніхто не надає.

Отож деякі парламентарії скаржаться, що грошей їм не вистачає до кінця місяця. Приїжджаючи до Мадрида з провінції на сесію, багато хто з них змушений зупинятися в знайомих або в геть нікудишніх готелях. Мати особистих помічників іспанським депутатам заборонено, дозволяється лише один референт — на 8—9 парламентаріїв. Отож свої промови вони друкують самі.

Утім, відкрито заявити про необхідність підвищити зарплатню ніхто з депутатів не наважується. Всі побоюються, що така вимога може негативно позначитися на їхній популярності. Іспанський народ дуже не любить, коли його обранці просять грошей.

Щоправда, членам парламенту дозволено мати додатковий дохід. Цікаво, що депутати від лівої опозиції воліють отримувати його як гонорари, займаючися приватною практикою, найчастіше адвокатською, або співпрацюючи в засобах масової інформації. Щодо депутатів від правлячої консервативної Народної партії, то вони переважно займаються бізнесом. Так, про свою підприємницьку діяльність заявляють більш як 50 депутатів-консерваторів і лише 4 соціалісти.

До речі, будь-яка позапарламентська діяльність і особисте життя народних обранців постійно перебувають під пильним оком преси, жадібної до пікантних історій та фінансових скандалів. Депутати про це знають і дорожать своєю репутацією. Тож за останні роки засобам масової інформації перепали лише дрібні історії про те, як, приміром, депутат Ісабель Тосіно провезла за казенний рахунок до Китаю кількох своїх родичів.

Ліва опозиція також не дрімає і постійно стежить за своїми колегами з Народної партії. Втім, останні часто займаються бізнесом, успадкувавши його від батьків, і не хочуть кидати сімейну справу, бо їхня політична кар'єра може будь-якої миті перерватися.

Показова щодо цього історія з депутатом Родріго де Рато, який водночас є міністром економіки й одним з найімовірніших наступників Хосе Марії Аснара на посаді прем'єра. Власне, тому до де Рато опозиція й виявляє особливий інтерес. Річ у тім, що він належить до родини, яка вважається однією з найбагатших у країні. Його батько володів великими промисловими підприємствами, будівельними компаніями і навіть мережею радіостанцій. Нині цим величезним багатством розпоряджаються родичі іспанського політика. А сам він не значиться в керівниках жодної із численних компаній, хоча має акції щонайменше 15 з них.

Проте опозиція дізналася, що колишній державний, а нині приватизований банк «Архентарія» надав свого часу сімейним підприємствам Родріго де Рато кредит на досить вигідних умовах. Є підозри, що згодом політик «віддячив» банкірам, надавши їм стратегічно важливу інформацію, яка дала змогу уникнути фінансових втрат. Щоправда, все це не доведено. Тобто підстав для порушення справи про корупцію немає. Тим паче що особисто Рато жодних кредитів не отримував. Тому опозиція у своїх нападках на нього дедалі частіше обмежується лише загальними міркуваннями про мораль.

Скандал у Красноярську

Тайкома в ніч на неділю, 29 вересня, в Красноярську зібралася окружна виборча комісія і рівно через тиждень після виборів визнала їхні підсумки нечинними. Політична Москва в шоці: ще ніколи «грошові мішки» не кидали такого відвертого виклику Кремлю, команді Володимира Путіна.

Як відомо, на виборах перемогу здобув Олександр Хлопонін, якого ще тиждень тому називали «новою фігурою на російській політичній дошці». Він зумів перемогти 12 претендентів на вакантне, після трагічної смерті Олександра Лебедя, крісло, зокрема комуніста Сергія Глазьєва та спікера місцевого парламенту Олександра Усса. Але головною родзинкою губернаторських виборів у Красноярську було те, що у мертвій схватці за контроль над багатим красноярським регіоном зчепилися дві олігархічні групи: «Російський алюміній» на чолі з Олегом Дерепаскою та «Інтеррос» Володимира Потаніна. Якщо перший робив ставку на Олександра Усса, то другий — на Олександра Хлопоніна. Останній влаштовував Кремль, бо вважає, що фінансово-промислові групи мають платити податки в краї. У принципі, олігархи були рівно віддалені від президента Росії та його оточення. Щоправда, в Росії всі знають, що Володимир Путін полюбляв кататися на лижах, зупиняючись на зимових базах відпочинку, що належать алюмінієвому королю Олегові Дерепасці.

Якщо Володимирові Потаніну належить комбінат «Норильський нікель», де Олександр Хлопонін був головним топ-менеджером, то Дерепаска цілком контролює Саянський алюмінієвий комбінат. Обидва промислові велети дисльоковані в Красноярському краї. Перемога

Офіційних обвинувачень немає

(Початок на 3-й стор.).

Занепокоєння у зв'язку з ситуацією навколо українських «Кольчуг» висловили не тільки США, ЄС і НАТО, а й також найближчі сусіди та партнери України. Польський президент Александр Квасневський заявив у Ольштині: «Ми чекаємо, що Україна з'ясує цей факт. І сподіваємося, що ці обвинувачення не підтвердяться». Якщо виявиться, що звинувачення мають під собою грунт, відповідальні за це особи мають понести покарання, наголосив Квасневський.

До речі, вчора вдень ще не було ясно, чи приїде 3 жовтня на економічний форум до Львова польський прем'єр Лешек Міллер, який разом з главою польського зовнішньополітичного відомства вчора обговорював з Александром Квасневським політику стосовно України.

Утім, як запевнив на вчорашньому брифінгу в МЗС начальник пресслужби українського зовнішньополітичного відомства Сергій Бороденков, офіційних обвинувачень з боку США в поставках озброєнь до Іраку Україна досі не отримала.

42 місяці до прийняття рішення

Напередодні парламентських слухань про відносини України та НАТО, запланованих на 23 жовтня, у Верховній Раді відбувся «круглий стіл» на цю тему.

Голова Комітету ВР з питань євроінтеграції, директор Інституту євроатлантичного співробітництва Борис Тарасюк, відкриваючи засідання, наголосив, що відносинам Києва і Брюсселя властива логіка та динаміка. Тим часом, на його думку, було пропущено момент, коли наприкінці 90-х Україна мала чітко визначити курс на вступ до НАТО. А травневу заяву глави РНБО України Євгена Марчука про рішення Києва розпочати процес вступу до НАТО було зустрінуто в Брюсселі уважно. Та не більше. Крім заяв, в Україні треба здійснити колосальну роботу, «яка потрібна не НАТО, а нам». Лише в цьому разі можна розраховувати на позитивну реакцію на наші заяви. Борис Тарасюк, попри наведені вище докази, що виправдовують відсутність бурхливої реакції НАТО, все-таки дорікнув альянсу за відсутність радісних емоцій стосовно вистражданого рішення України вступити до НАТО. Він закликав альянс не уподібнюватися Євросоюзу, який на всі наші запевнення в бажанні євроінтегруватися не каже ні так, ні ні.

Учасники «круглого столу» за всього бажання не могли обминути тему обвинувачень Києва в нелегальному продажу зброї Іракові. Висловлювалася думка, що цей скандал не піде на користь нашим відносинам з НАТО. Адже саме цими днями вирішується питання — буде чи не буде на Празькому саміті НАТО в листопаді підписано додатковий до Хартії документ, що визначає задекларовану стратегію на вступ України до НАТО. А поки що навіть генсек альянсу Джордж Робертсон заявив, що «відносини України та НАТО переживають складний період». Тим паче що в Брюсселі ще пам'ятають «непорозуміння» у зв'язку з нашим продажем танків Македонії. Проте директор Центру інформації та документації НАТО в Києві Мішель Дюре переконаний, що за п'ять років «наші відносини стали довірчими і сьогодні ми разом готуємося до зустрічі в Празі».

Президент Комітету США з питань НАТО Брюс Джексон представив учасникам дискусії свої теоретичні викладки щодо термінів можливого вступу України до НАТО. На його думку, найближчі 42 місяці покажуть, на що здатна Україна, і продемонструють, чи рухається вона назустріч альянсу. Для країн Балтії, підкреслив Джексон, цей процес тривав 24 місяці, тож 42 — час, за який можна зробити дуже багато в плані інтеграції. Щодо членства, то, за Джексоном, це 2012 рік...

Яна СТАДІЛЬНА.

Київ.

Пекін розквітнув. Народ гуляє

1 жовтня — День утворення КНР — завжди святкують у Китаї з небувалою помпезністю, характерною для Азії і часто дивною для європейців. Нинішній рік, попри некруглу, 53-тю, річницю, винятком не став. Китайська столиця просто потопає в морі свіжих квітів. Їх, за даними Пекінського міського управління садово-паркового господарства, для прикрашання міста використано не менш як 5 млн. горшків.

Фото автора.

У самому серці Пекіна та КНР, на центральній площі Тяньаньмень, де в 1949 році Мао Цзедун проголосив створення Китайської Народної Республіки, з яскравих суцвіть викладено вигадливі композиції. Щороку їх змінюють. Цього року це чудова погода, земна куля, незвичайна квітка і фрагмент гір з Великою китайською стіною (**на знімку**). Ввечері ці композиції, а також розкидані по всьому місту квіткові колони, підсвічуються різнокольоровими неоновими лампами, які також прикрашають контури адміністративних будинків, центральні проспекти столиці. Все сяє і блищить —добре, що Пекін не знає, що таке енергетична криза.

Особисто мене вражають не так уміння китайських садівників створювати чудернацькі скульптури, як факт появи на найбільшій площі світу впродовж буквально однієї ночі цілого каскаду грандіозних фонтанів, які весело «танцюють» у такт кольоровій музиці. Шкода, що вся ця казка зникне після завершення свята так само швидко, як і з'явилася.

Подивитися на всю цю красу до Пекіна щороку з'їжджаються мільйони туристів. За прогнозом Державного управління у справах туризму, з першого по сьоме жовтня — а саме стільки тривають у Китаї вихідні дні у зв'язку з національним святом — чисельність туристів, які в'їжджають до Пекіна і виїжджають зі столиці, сягає 2,2 млн. осіб, на 10 відсотків більше, ніж торік. Головні туристичні зони та видатні пам'ятки китайської столиці переходять на «особливий робочий режим», готуючися прийняти рекордну кількість візитерів. Столична залізниця вивела на маршрути 80 додаткових потягів, а авіатори — майже 2 тисячі(!) додаткових рейсів. Надій тих, хто не зміг вирушити до столиці, не зрадило Центральне телебачення, яке підготувало культурно-розважальні програми на весь «Золотий тиждень». Окрім обов'язкових патріотичних фільмів і серіалів, воно транслюватиме грандіозні концерти в кращих традиціях радянських часів, великомасштабний концертний марафон «Золота осінь у 100 концертах», у рамках якого в Пекіні пройде понад 100 виступів художніх колективів з різних країн. Хоча в інших китайських містах люди також не сидять увесь тиждень перед блакитними екранами, вечорами вони виходять на вулиці і під звуки гонгів та барабанів від душі співають і танцюють.

Ольга ТАНАСІЙЧУК,
власкор «Укрінформу» в Пекіні, спеціально для «ГУ».

Хлопоніна на виборах стала знаковою для Росії, губернатором було обрано нового російського капіталіста. Адже зазвичай «набір героїв» на губернаторських виборах включав у себе «радянських батьків народу», непідкупних генералів, міцних господарників, соціальних демагогів, чесних бюрократів і відданих комуністів.

Нічне засідання красноярської виборчої комісії тривало лише шість хвилин. За цей час чиновники «від народу» спромоглися перекреслити тримісячний марафон і думку мільйонів людей. Причини такого рішення в тому, що «на території краю було поширено листівку, в якій зазначалося, що кожен, хто бажає взяти участь у голосуванні 22 вересня, має оплатити частину витрат на проведення виборів у розмірі 45 рублів 79 копійок».

Однак голова російського центрвиборчкому Олександр Вишняков припускає, що «рішення було ухвалено під тиском певних угруповань». По суті, це і є визнання того, що в Росії можна купити і губернаторське крісло, були б гроші. А по-друге, засвідчує те, що нинішній президент Володимир Путін, незважаючи на свої високі рейтинги у народу, можливо, і не контролює ситуацію в Росії.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Теледебют Леха Валенси

Колишній президент Польщі Лех Валенса з листопада 2002 року вестиме програму для рибалок на 3-му каналі польського громадського телебачення TVP3. Про це повідомило польське Інформаційне радіоагентство (IAR). Як заявив Валенса, його програма «не довідник для рибалок. У цій програмі під час риболовлі обговорюватимуться важливі для Польщі проблеми». За даними IAR, екс-президент збирається вести програму безплатно.

Варшава.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ Тегеран

Редактора — до суду

Іранський суд надіслав повістку до суду головному редакторові основного державного інформаційного агентства Ісламської Республіки Іран — IRNA — Абдоллі Насері. Його звинувачують у дозволі публікації на стрічці свого агентства повідомлення, яке побудовано на результатах опитування громадськості про можливість відновлення дипвідносин із США. В цьому повідомленні йшлося, зокрема, про те, що понад 70% іранців, у принципі, згодні відновити політичний діалог з Вашингтоном.

■ Нью-Йорк

Президент поспішає

Популярність президента США Джорджа Буша, за даними опитування громадськості, впала до найнижчої з 11 вересня минулого року позначки. Такі дані було отримано під час опитування, проведеного телекомпанією ABC та виданням «Вашингтон пост». На кінець вересня глава Білого дому втратив довіру 2% співвітчизників. Число прихильників Буша в конфлікті з Іраком зменшилося з 65% в середині вересня до 58% на кінець місяця, до того ж 52% респондентів висловлюють побоювання, що президент «надто поспішає з силовим розв'язанням іракського питання».

■ Вашингтон

Скільки коштує війна

Війна з Іраком коштуватиме США від 6 до 9 млрд. доларів на місяць. На підготовку до конфлікту та наступне згортання воєнних дій піде ще від 14 до 20 млрд. доларів. Такі дані містяться в опублікованій доповіді Бюджетного управління Конгресу США.

Тим часом американські експерти дійшли висновку, що Іракську програму з розробки бактеріологічної зброї було розпочато близько двадцяти років тому за безпосереднього сприяння США. З'ясовується, центр контролю та профілактики захворювань США надсилав зразки біологічного матеріалу для медичних досліджень на деякі об'єкти Іраку. Це згодом було названо ООН частиною програми Саддама Хусейна з розробки біологічної зброї.

■ Делі

Сепаратисти обстріляли автобус

Учора кашмірські сепаратисти обстріляли пасажирський автобус. Загинуло щонайменше троє і десять осіб дістали поранення. Інцидент стався в окрузі Катуа, одному з чотирьох округів, в яких у вівторок проходили вибори.

■ Брюссель

Мрії про Шенген підрізали крила

Рада міністрів закордонних справ Європейського союзу схвалила в понеділок пропозицію Європейської комісії стосовно Калінінграда. Йдеться про запровадження після розширення ЄС спрощених транзитних документів для громадян Росії та вирішення питання про швидкісний потяг. Міністри домовилися виділити в окрему проблему, не пов'язану з Калінінградом, можливість переговорів про перспективу безвізових відносин між Росією та ЄС.

ФОТОФАКТ

Ще кілька місяців тому в Афганістані було заборонено фотографуватися, а тепер ці хлопчиська в Кандагарі із задоволенням позують перед об'єктивом фотоапарата.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Кібервійни — реальність

(Початок на 1-й стор.).

«Комп'ютерний народ»

Він має особливу точку зору на все, що відбувається. Навіщо йти кудись на виборчу дільницю, коли краще почитати пошту, пограти в улюблену гру, напрограмувати що-небудь.

Але уявімо собі таке. Влада, полічивши навколокомп'ютерних людей за особливий вид електорату, винятково для нього відкриває виборчі дільниці в Інтернеті, де він, власне, може зробити свій вибір. Створення такої системи, напевно, у найближчому майбутньому не передбачається, але дізнатися думку людей щодо цієї ідеї дуже і дуже цікаво. Тому з цього приводу було проведено невелике опитування. Вірогідно, одна з причин, з якої вибори в Інтернеті ніхто не проводить, полягає в тому, що їх неважко фальсифікувати. Більшість користувачів вважає, що ймовірність такої фальсифікації дуже велика. Вони впевнені: статистика стане предметом боротьби між хакерами. І дуже малий відсоток з них вважає, що сфальсифікувати буде важко, бо за цим, мабуть, спостерігатимуть незалежні системні адміністратори. У Сполучених Штатах Америки стара система обробки бюлетенів для голосування була дискредитована минулими президентськими виборами. Тому було оголошено урядовий тендер на створення комп'ютерної системи для голосування.

Але влада округу Броуорд, штат Флорида, оголосила серед малолітніх хакерів конкурс із злому електронних систем для підрахунку голосів на виборах. На думку журналістів місцевої газети «Sun-Sentinel», слава всім учасникам конкурсу гарантована, а ризик — мінімальний, не те, що під час злому NASA чи Пентагона.

На всі подані системи захисту будуть скеровані юні хакери, які шукатимуть «діри» у захисті. Якщо хоча б одна «діра» буде знайдена, компанія, що висунула дану систему, вибуває з тендеру.

З ким краще не сваритися

Інакше все може бути, як у жахливому сні. Хакери зламуватимуть виборчі комп'ютери, переборовши десятки систем захисту; запускатимуть туди віруси, робота яких полягатиме в списуванні голосів кандидата сторони противника на рахунок кандидата-хазяїна; цілком сповна контролюватимуть роботу деяких регіональних виборчих ▼систем і закриють доступ до них для конкурентів з інших партій. Саме комп'ютерні руйнівники відслідковуватимуть дії програмістів з інших партій і влаштовуватимуть їм усілякі капості, аж до несподіваного від'єднання від світової комп'ютерної мережі в найвідповідальніший момент. Вони ж підключатимуться до ліній зв'язку, що ведуть у виборчі штаби противників, крастимуть там найважливіші секрети і розшифровуватимуть повідомлення. Хакери будуть НЕЗАМІННИМИ, СТРАШНИМИ і НЕБЕЗПЕЧНИМИ. Усі боятимуться хакерів, бо, посварившись з ними, одного чудового дня можна прокинутися і довідатися, що у всіх файлах на всіх комп'ютерах усього світу вони стерли твоє прізвище і тебе більше немає! Ти більше не людина! ТИ — НІХТО І НІЩО! ТЕБЕ СТЕРЛИ хакери!

Шпигунство ніхто не скасовував

А що цей жах може бути реальністю, свідчить те, що не так давно війни в кіберпросторі були прерогативою фантастів. Але тепер, зі стрімким розвитком комп'ютерних мереж, ситуація змінилася. Нині про війни в мережі пишуть не фантасти, а журналісти. І найчастіше вони описують цілком реальні події. Само собою, перші сутички в Інтернеті почали відбуватися між країнами з високим технологічним і інтелектуальним потенціалом. І нехай ці країни відкрито не ворогують, а багаторічне протистояння систем залишилося в минулому, промислове і військове шпигунство, тим часом, ніхто не скасовував. Та й практика показує, що сучасні інформаційні технології ефективні не тільки як різновид шпигунського арсеналу, — їх можна використовувати і як високоефективну зброю. І чим більш комп'ютеризована країна, чим більше функцій покладено на комп'ютерні системи — тим уразливіша вона для кібернетичного удару. Виступаючи 20 травня 2001 року перед керівництвом ЦРУ в Ленглі, президент Джордж Буш визначив головні, на його думку, загрози безпеці Сполучених Штатів на сьогодні. На друге місце, після тероризму, він поставив інформаційну війну. І тільки за нею —поширення зброї масового ураження. Це — ще одне свідчення того значення, що надає керівництво нової американської адміністрації протиборству в кіберпросторі. У колах фахівців термін «інформаційна війна» трактується як відкритий чи таємний цілеспрямований інформаційний вплив віртуальних систем ворогуючих сторін з метою одержання військового чи економічного виграшу. Результатом інформаційної війни може стати порушення елементів оборонної інфраструктури: пунктів бойового управління, ракетних позицій, аеродромів і морських портів, державних і приватних систем зв'язку, структур життєзабезпечення населення країни. На відміну від «гарячої» війни, цілями інформаційної є не матеріальні, а віртуальні об'єкти. І навіть вихід з ладу такого об'єкта зазвичай не супроводжується його фізичним руйнуванням.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Треба сказати, що заява Буша цілком виправдана. Останнє десятиліття минулого століття принесло безліч фактів дуже ефективних кібератак практично в усіх сферах економічних, інтелектуальних і військових інфраструктур цивілізованих держав. Наведемо кілька прикладів.

«Ковбой» знав пароль

На командному пункті британської військово-повітряної бази «Оакхенгер» у лютому 1999 року раптово обірвався зв'язок з міністерством оборони. А саме через цю авіабазу здійснювалося керування операціями британських військ в Іраку і Югославії. Розслідуванням було встановлено, що група хакерів зуміла проникнути в комп'ютерну програму, що контролює роботу чотирьох супутників військового зв'язку. Хакери дали сигнал на зміну орбіти одного з них. Потім вони зажадали сплати мільйона фунтів стерлінгів за припинення кібернападу.

Аналогічній атаці було піддано комп'ютерні мережі авіабази Гриффис (шт. Нью-Йорк). За 26 днів хакер, що взяв псевдонім «Ковбой», 150 разів зламував ці мережі. Він же вирахував пароль і за його допомогою ввійшов у віртуальні системи НАСА, авіабази Райт-Патерсон і ще трьох секретних об'єктів Пентагона. За оцінкою американського аналітика бригадного генерала Дж. Гилмора, за кілька тижнів цієї кібервійни «Ковбой» спромігся завдати Сполученим Штатам більшої втрати, ніж агентура КДБ за три роки.

Голова комітету Конгресу США у військових справах Курт Велдон заявив: у 1998 році було зафіксовано 547 зломів локальних комп'ютерних мереж, а в 2000-му — вже 1824.

Наведені факти свідчать, що ці небезпечні атаки є початком справжньої війни з комп'ютерними мережами передових країн Заходу. А таку війну не здатні вести окремі хакери чи невеликі їхні групи. Це під силу могутнім державним структурам, що мають сучасне технологічне оснащення і достатні фінансові ресурси, щоб забезпечити планування і здійснення кібернетичного наступу.

Ще восени 1999 року в сенатській комісії США виступив директор ЦРУ Джордж Теннет і заявив: його відомству відомі країни, що «включили у свої військові доктрини концепцію інформаційної війни в її наступальному варіанті». За словами Теннета, до них належать: Росія, Китай, Індія, Пакистан, Іран, Ірак, Лівія і деякі інші.

Віртуальний терор

Є ще один, украй тривожний, аспект віртуальної погрози — терор у кіберпросторі. Річ у тім, що цей вид операцій дедалі більше впроваджується в практику дій міжнародних терористичних організацій. Як повідомив недавно директор ФБР Луїс Фрі, його відомство має у своєму розпорядженні достовірні дані, що в 25 країнах створені і діють могутні групи програмістів, котрі цілеспрямовано атакують інформаційні мережі провідних країн Заходу, передусім — Сполучених Штатів. Директор ФБР прямо називає цих зловмисників комп'ютерними терористами і наводить дані, що свідчать про повальне зростання комп'ютерного терору проти США.

При цьому слід враховувати, що аж ніяк не всі атаки було офіційно зафіксовано. Але встановлена вражаюча кількість нападів, ініційованих закордонними спецслужбами, передусім — китайськими, а також країн агресивного ісламу. Слова Луїса Фрі вагомо підтвердилися 1 травня 2001р., коли китайськими хакерами була виведена з ладу комп'ютерна система керування рухом на залізницях США. Не кажучи вже про значні матеріальні втрати, цей акт спричинив нечуване сум'яття і плутанину в вантажопасажирські потоки, впоратися з якими вдалося лише на третій день.

У такій ситуації військово-політичне керівництво США ще на початку 90-х років розпочало розв'язання проблем, пов'язаних з інформаційною війною. Були вироблені основні концепції і принципи інформаційного протистояння.

«Бліцкриг», «миша» і теорія хаосу

До розробки інформаційної зброї Пентагон і ЦРУ залучили 19 організацій і ВНЗів, у тому числі Каліфорнійський університет, Массачусетський технологічний інститут і корпорацію «Боінг». З ними укладено 27 контрактів на суми, що сягають 50 мільйонів доларів кожен. До початку 2002 року 15 контрактів було виконано, розробки випробувані і частково взяті на оснащення спеціалізованих підрозділів американської армії і ЦРУ.

Про те, що собою представляє така кібернетична зброя, повідомив нещодавно армійський тижневик «Дефенс Ньюс». За його свідченням, компанія «Фьючер Вижн Груп» із Санта-Фе (шт. Нью-Мексико) розробила систему, що одержала цілком символічне найменування «Бліцкриг». У ній застосований особливий електронний вірус, що за убивчою силою для комп'ютерів будь-яких систем можна порівняти з чумною бактерією для людини.

Головний розробловач «Бліцкригу» Леррі Вуд описує його як деякий набір алгоритмів, створених на базі квантової фізики і теорії хаосу. Треба тільки «напустити» їх на чужу комп'ютерну мережу і вони вчиняють у ній справжній погром, що уражає навіть комп'ютери, від'єднані від мережі. Джерелом для проникнення такої «зарази» може стати будь-який пристрій, навіть комп'ютерна «миша» чи принтер.

У кожної мережі є власний неповторний набір характеристик, що залежить від її функцій. Виявлення цього системного «почерку» дає змогу використовувати алгоритми «Бліцкригу» і в оборонних цілях під час виявлення ознак електронного злому власних мереж. Система миттєво мобілізує внутрішні ресурси на боротьбу зі зломщиками, майже так, як імунна система людини реагує на вторгнення сторонніх клітин чи бактерій в організм.

Клони-розвідники

Іншим видом віртуальної зброї є так звані роботи, що пізнають, — ноуботи. Це спеціальні програмні віруси, здатні переміщатися від комп'ютера до комп'ютера і при цьому — розмножуватися клонуванням. За допомогою численних серверів, що знаходяться в будь-якій мережі, ноуботи можуть зв'язуватися один з одним, а також і зі своїми «хазяїнами». Вони здатні відстежувати стан справ на кожному апараті і каналами обміну передавати отриману інформацію. Отже, ноуботи — ідеальні електронні розвідники.

Вони вводяться в комп'ютерну мережу супротивника, і, зустрівши задану інформацію, залишають на її джерелі свій клон. Клон же збирає відомості й у визначений час відсилає їх «хазяїну». Для того, щоб не бути виявленим, у ноубота передбачені функції відхилення і самоліквідації.

Перехід інформації в розряд найважливіших ресурсів людства і виникнення проблеми володіння цими ресурсами призвели до перегляду основних стратегічних концепцій ведення бойових дій у XXI столітті. Вочевидь, інформаційна перевага буде одним із головних компонентів військової стратегії нинішнього сторіччя, схоже, як у середині XX століття такими компонентами були панування в повітрі і масоване застосування танків.

Сергій ФІЛІМОНОВ,
полковник, заступник начальника кафедри журналістики Львівського військового інституту при НУ «Львівська політехніка»;
Оксана ТЕЛЕНЧІ.

ОГОЛОШЕННЯ

Державна служба автомобільних доріг України (Укравтодор) запрошує інвесторів — юридичних осіб взяти участь у концесійному конкурсі на будівництво та експлуатацію Південної трансєвропейської автомагістралі Західний кордон — м. Київ на ділянці Вінниця — Київ (міжнародний транспортний коридор № 3), яка буде проходити по території Вінницької, Житомирської та Київської областей.

Концесієдавець: Державна служба автомобільних доріг України (Укравтодор).

Об'єкт концесії: автомобільна дорога І-а категорії, 4 смуги руху; довжина ділянки — 146 км, тривалість будівництва — 6 років; орієнтовна вартість будівництва — 2441,84 млн. грн. (462 млн. євро).

Умови надання земельної ділянки: згідно з Земельним кодексом України.

Обсяг робіт, які фінансуються концесіонером: виконання проектно-вишукувальних та будівельно-монтажних робіт.

Обсяг робіт, послуг, виконання і надання яких повинен гарантувати концесіонер: будівництво і експлуатація автомобільної дороги протягом терміну концесії.

Обсяг відомостей про концесіонера: згідно з концесійною заявкою на участь у конкурсі, форма якої наведена у конкурсній документації для претендентів.

Основні обов'язки концесіонера: згідно з законами України «Про концесії» та «Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг».

Фінансові та інші гарантії концесієдавця: згідно з законодавством України, вирішення питань, пов'язаних з відводом земель, відповідно до Законів України «Про концесії» та «Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг».

Розмір реєстраційного внеску: 170 грн. Перерахунок коштів виконати на розрахунковий рахунок інституту «Укрдіпродор» 26006301001578 в АКБ «Трансбанк» м. Києва МФО 300089 код 05416892.

Термін, на який надається концесія: 49 років.

Термін, до якого подаються:

заявки на участь у конкурсі — до 15 год. 00 хв. 10 грудня 2002 року;

конкурсна пропозиція — до 15 год. 00 хв. 10 лютого 2003 року

за адресою: Україна, 03680 МСП, м. Київ-150, вул. Фізкультури, 9, кім. 612.

Термін, протягом якого оголошуються результати конкурсу: до 01 квітня 2003 року.

Комісія, до якої слід звертатися для отримання конкурсної документації і додаткової інформації:

голова конкурсної комісії — Климпуш Мирослав Дмитрович;

відповідальний секретар комісії — Прокопенко Віталій Григорович

03680 МСП, Київ-150, вул. Фізкультури, 9; кім. 612, тел/факс (044) 227-01-85, 226-29-06, 227-61-35.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна,1) порушив справу № 10/268 про визнання банкрутом Лубенської госпрозрахункової житлово-експлуатаційної дільниці по експлуатації житла, інженерних мереж та споруд (адреса: с. Засулля, Лубенського району).

Рахунок № 26000408 в Лубенській філії АБ «Полтава-банк» МФО 331508.

Ідентифікаційний код (Лубенської госпрозрахункової житлово-експлуатаційної дільниці по експлуатації житла, інженерних мереж та споруд) 30068466.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ООО «Медио Трейд», юридический адрес: 69014, г. Запорожье, ул. Магистральная, 74Б/45, код ОКПО 24514666, объявляет о закрытии предприятия с 15.07.2002 г. Претензии принимаются в течение 2-х месяцев по юридическому адресу.

Державна служба автомобільних доріг України (Укравтодор) запрошує інвесторів — юридичних осіб взяти участь у концесійному конкурсі на будівництво та експлуатацію автомагістралі від кордону з Росією до автодороги Київ — Харків — Довжанський в Харківській області.

Концесієдавець: Державна служба автомобільних доріг України (Укравтодор).

Об'єкт концесії: автомобільна дорога І-а категорії, 4 смуги руху; довжина ділянки — 48,7 км, тривалість будівництва — 4 роки; орієнтовна вартість будівництва — 630,41 млн. грн. (120,54 млн. євро).

Умови надання земельної ділянки: згідно з Земельним кодексом України.

Обсяг робіт, які фінансуються концесіонером: виконання проектно-вишукувальних та будівельно-монтажних робіт.

Обсяг робіт, послуг, виконання і надання яких повинен гарантувати концесіонер: будівництво і експлуатація автомобільної дороги протягом терміну концесії.

Обсяг відомостей про концесіонера: згідно з концесійною заявкою на участь у конкурсі, форма якої наведена у конкурсній документації для претендентів.

Основні обов'язки концесіонера: згідно з Законами України «Про концесії» та «Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг».

Фінансові та інші гарантії концесієдавця: згідно з законодавством України, вирішення питань, пов'язаних з відводом земель, відповідно до законів України «Про концесії» та «Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг».

Розмір реєстраційного внеску: 170 грн. Перерахунок коштів виконати на розрахунковий рахунок інституту «Укрдіпродор» 26006301001578 в АКБ «Трансбанк» м. Київ МФО 300089, код 05416892.

Термін, на який надається концесія: 49 років.

Термін, до якого подаються:

концесійні заявки на участь у конкурсі — до 15 год. 00 хв. 10 грудня 2002 року;

конкурсна пропозиція — до 15 год. 00 хв. 10 лютого 2003 року

за адресою: Україна, 03680 МСП, м. Київ-150, вул. Фізкультури, 9, кімн. 612.

Термін, протягом якого оголошуються результати конкурсу: до 01 квітня 2003 року.

Комісія, до якої слід звертатися для отримання конкурсної документації і додаткової інформації:

голова конкурсної комісії — Климпуш Мирослав Дмитрович;

відповідальний секретар комісії — Прокопенко Віталій Григорович

03680 МСП, Київ-150, вул. Фізкультури, 9; кімн. 612, тел/факс (044) 227-01-85, 226-29-06, 227-61-35.

Постановою від 24 вересня 2002 року в справі № Б 24/63-00 Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, ву. Куйбишева, 1-а) визнав банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Дніпродзержинський механічний завод» (м. Дніпродзержинськ, вул. Дніпропетровська, 2, поточний рахунок № 26001160594001 в КБ «Приватбанк», МФО 305965, код ЕДРПОУ 01412360) та відкрив відносно нього ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Рябчия Сергія Владиславовича (ліц. № АА 047946, адреса: 49700, м. Дніпропетровськ, вул. Панікахі, 2, т. (0562) 658965).

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

На вимогу акціонерів, що володіють більш ніж 10% акцій 18 листопада 2002 р. о 10 год. ранку клубу взуттєвої фабрики скликаються позачергові збори акціонерів **ВАТ «Теребовлянська взуттєва фабрика»** з наступним порядком дениим.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління.
2. Перевибори членів Спостережної Ради.
3. Затвердження напрямів діяльності товариства.
4. Внесення змін до Статуту товариства.

Реєстрація акціонерів та довірених осіб 15 листопада 2002 р. з 8.30 до 9.30 год. за місцем проведення.

Для участі в зборах акціонери повинні надати мандатній комісії документ, що посвідчує особу, а представники акціонерів — документ на право участі зборів, документ, що посвідчує особу.

Господарським судом Херсонської області відкрита процедура санації щодо ВАТ «АТП 16561» (Херсонська обл., м. Нова Каховка, вул. Паризької Комуни, 17, код ЄДРПОУ 03119196, рахунок № 26006301820118 в Новокаховському відділенні Промінвестбанку, МФО 352264).

Керуючим санацією призначено керівника боржника —Капустіна Івана Харлампійовича, розпорядником майна —арбітражного керуючого Молоша Олега Івановича (ліцензія АА № 047667).

Заяви та пропозиції санаторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Хозяйственным судом Автономной Республики Крым возбуждено дело № 2-8/5871-2002 о банкротстве ОАО «Симферопольськое АТП—1204» (95000, г. Симферополь, Московское шоссе, 11 км, р/сч. 260022431 в КРД АППБ «Аваль», МФО 324021, ОКПО 03359606).

Распорядитель имущества Рогов Анатолий Леонидович (лицензия № 047662 от 20.07.01 г., г. Симферополь, ул. Тургенева, 21, кв. 53).

Претензии кредиторов и возможных санаторов принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

ПП «Катріна» код ЗКПО 31485694 оголошує про самоліквідування. Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 02002, м. Київ, вул. Ст. Сагайдака,114-А, оф.205. Телефон: 516-59-14.

Господарський суд Одеської обл. (65032, м. Одеса, пр. Шевченка,4) відкрито провадження по справі № 17-2-2/02-7644 від 12.09.02) про визнання ТОВ СП «Благоєво» (код 30129743, р/р 260071673 банк «Аваль», МФО 328351) с. Благоєво Іванівського району Одеської обл., банкрутом.

Кредиторам та санаторам у 30-денний термін з дня опублікування оголошення подати заяви до Господарського суду Одеської області або до арбітражного керуючого Карпінського С. В., тел.(048) 777-80-16.

Постановою Господарського суду Луганської обл. (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) за справою № 10/111б від 05 вересня 2002 року Спільне підприємство Хлібокомбінат Інд. код 01729855 (92600, м. Сватове, кв. Докучаева, 8, Луганской обл., р/р 2600033542 у відділенні Ощадбанку 2842 м. Сватове, МФО 364069) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Хорошевський М. Г. (ліцензія № 047656 від 26.07.2001 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

ПП «Торг-Сервіс» (ідентифікаційний код 30971695) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом місяця по тел: 241-49-22.

Господарським судом Сумської області (м. Суми, вул. Рибалка,2) порушена справа про банкрутство № 4001-7/143 від 5.07.2002 р. відкритого акціонерного товариства «Сумпромпродукт» м. Суми, вул. Шевченка, 5, р/р 26005010015 в АКБ «Слобожанщина», МФО 337535, код 24002995.

Розпорядником майна призначено Паніотова Костянтина Михайловича (ліцензія № 047837 від 12.10.2001 р.). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Відповідно з рішенням правління ВАТ КБ «Надра» (засновника колективного підприємства «Надра-Сервіс») протокол № 34 від 11.09.2002 року, з метою проведення організаційно правової форми, колективне підприємство «Надра-Сервіс» у відповідності до Закону України реорганізується у дочірнє підприємство «Надра-Сервіс».

«Производственно-эксплуатационная компания» в форме ООО (код ЕГРПОУ 30990477) сообщает о своей перерегистрации в ЗАО «Производственно-эксплуатационная компания».

Хозяйственный суд Запорожской области (69001, г. Запорожье, ул. С. Тюленина, 21) постановлением по делу № 5/4/120 от 12.09.2002 г. признал банкротом ОАО «Мокрянский карьер № 2» (69038, г. Запорожье, Шевченковский район, с. Кремино, ОКПО 05486697) и открыл ликвидационную процедуру.

Ликвидатором назначен Житник Владимир Петрович, лицензия № 047630 (г. Запорожье, ул. Орджоникидзе, 31-А/201, тел. (0612) 12-58-13.

ЧП «Вилайн» (02081, г. Киев, ул. Клеманская,3) код ОКПО 31922518, индивидуальный налоговый номер 319225126517, зарегистрированное 18 апреля 2002 года Дарницкой районной в г. Киеве государственной администрацией за № 01443, сообщает о своей ликвидации.

Претензии принимаются в течение одного месяца со дня опубликования объявления.

Компанія «Рош Фінанц АГ» повідомляє про початок ліквідаційної процедури дочірнього підприємства «АВЛ Україна ГмбХ». Кредитори дочірнього підприємства «АВЛ Україна ГмбХ» можуть заявляти претензії протягом двох місяців з дати опублікування даного оголошення за адресою: м. Київ, вул. Прорізна, 18/1, кв. 1, тел. 228-10-00.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Риболовно-спортивна база «ВІТРИЛО» (ідентифікаційний код 30350779), повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 111111, Київська область, Обухівський район, Українка, вул. Будівельників, 7, кв. 48.

Товариство з обмеженою відповідальністю «ВІС Ltd» оголошує про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації цього оголошення. Адреса: 83114, м. Донецьк, вул. Університетська, 80. Тел. (0622) 55-23-78.

Ліквідаційна комісія.

Господарський суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою від 16.09.2002 року по справі № 24/256-б визнав банкрутом Українсько-кіпрське товариство з обмеженою відповідальністю «Повітряні шляхи «Пантера» (01004, м. Київ, вул. Червоноармійська, 24/1, ідентифікаційний код 25593596) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Марухевича Володимира Євгенійовича (ліцензія АА № 047744 від 02.10.2001 р., тел. (044) 512-70-86).

Господарський суд Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе,7) постановою від 12.09.02 р. по справі № 79/10-233 визнав колективне підприємство «Домобуд» (м. Вінниця, вул. Київська,138-А, р/рахунок 2600530137 в Вінницькому центральному відділенні Промінвестбанк, МФО 302571, код 012773473) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Калініна П. О., ліцензія АА № 047972 від 19.10.01 року. Тел. (0432) 32-57-16.

Господарським судом Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, буд. 5; Держпром, 8-й під'їзд) по справі № Б-968/2-23 порушено ліквідаційну процедуру Приватно-орендного сільськогосподарського підприємства «Дніпро» Лозівського району Харківської обл., с. Надеждівка (зареєстрований рішенням Лозівської районної державної адміністрації № Ю0010083 від 27.09.2000 р., код 30794656). Ліквідатором призначено Пихтіна Олексія Олександровича (ліц. АА № 250398 від 27.03.2002 р., адреса: Харківська обл., Харківський район, с. Вільхівка, вул. Українська, 27).

Господарський суд Волинської області (м. Луцьк, вул. Медведєва, 1):

— Постановою від 18.09.2002 р. по справі № 4/95-Б визнав банкрутом ТзОВ «Вісла» (м. Луцьк, вул. Суворова, 20, код 13368279) та відкрив ліквідаційну процедуру.

— Постановою від 23.09.2002 р. по справі № 7/46-Б визнав банкрутом приватну комерційно-консультативну фірму «Сімен» (м. Луцьк, пр. Молоді, 14, код 20137103 та відкрив ліквідаційну процедуру).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Темчишина В. П. (м. Луцьк, вул. Світла, 5/3), ліцензія АА № 249619 від 19.10.01 р.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв Великої Вітчизняної війни, 3а) порушив справу про банкрутство № 10/118б ВАТ «Кратон» (юридична адреса: 94217, м. Алчевськ Луганської області, вул. Горького, 99-А, поточний рахунок 26004301180041 у відділенні Промінвестбанку м. Алчевська, МФО 304342, код ЄДРПОУ 14314417).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Підколзіну Любов Миколаївну, ліцензія № 250232, адреса: 91022, м. Луганськ, 1-й Мікрорайон, буд. 1, кв. 300.

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються в місячний термін від дня публікації оголошення.

ДАЛІ БУДЕ

ЗНАЙ НАШИХ!

Співочий «трофей»

Уже вдруге представляла Закарпаття на Всеукраїнському конкурсі молодих виконавців «Українське бельканто-2002», що проходив у Донецькому палаці дитячої та юнацької творчості, Оля Сенинець із гірського села Липецька Поляна Хустського району. Додому Оля привезла черговий співочий «трофей» — позолочену «Ніку», диплом третього ступеня та диплом «За краще виконання українського твору». Не втримався від похвали навіть голова журі, народний артист України, академік Анатолій Мокренко.

А починалася творча біографія юної співачки під час творчого звіту в Києві майстрів мистецтв і колективів художньої самодіяльності Закарпаття, присвяченому 10-річчю незалежності України. Тоді журі присудило звання лауреата конкурсу «Голосу України» саме Олі. Поздоровляємо переможницю і раді, що редакція не помилилася...

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

На знімку: Оля Сенинець — лауреат «Голосу України».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОБАЧЕНЕ В ДОРОЗІ

Ящірка на осонні

Спостережливі люди помітили, що на порозі осені деякі представники фауни стають млявими й часто відлежуються на сонячних місцях. Таке трапляється перед впаданням у зимову сплячку. Особливо це стосується гадюк, вужів та ящірок. Вони, ніби змовившись, враз окуповують старі пні, повалені дерева, скелі, камені, що стирчать із землі, й незворушно лежать, не реагуючи навіть на появу людини. На цей період плазуни втрачають рухливість. То починає на них магічно діяти сон. А перед цим вони напрочуд активні і весь час полюють. Наступає такий біоритм, коли кожен звір, птах чи риба мусить подбати про жировий запас для свого організму. Без нього вони не переживуть зиму. Зверніть увагу, як нарощує протягом осені свій курдюк вівця. Це теж запобіжний захід. Худому важко боротися з холоднечею. У вересні помітну активність виявляють їжачки. Вони весь час у русі. Їх можна побачити під старими грушами-дичками, з яких градом сиплються соковиті плоди. Звірки кумедно качаються по землі, наколюючи на свої голки дари природи. Їдять вони в цей час багато, бо є в цьому нагальна потреба. На спині в їжачка має з'явитися жировий запас. Тому він, сердега, так багато трудиться.

Фото автора.

Коли жирову комору поповнено, звірі починають відпочивати. Зазвичай на осонні. Сонячні ванни їм перед заляганням украй потрібні. Ультрафіолет цілюще діє на організм, а оздоровленим безпечніше засинати.

Цю ящірку я сфотографував на березі Дністра, що прилягає до мого села Вікно в Заставнівському районі. Вона вмостилася на старому березовому пні, який щедро освітлювало скупе осіннє сонце. На людину з фотоапаратом майже не реагувала. Тільки кліпала, коли спрацьовував спалах. Через тиждень-другий ящірка поповзе до своєї нірки й засне. Зиму вона зустрічає в цілковитій готовності — про це свідчить її сита, самовдоволена зовнішність. Я бажаю їй спокійної сплячки. Бо популяція ящірок на Буковині дуже збідніла внаслідок суцільного розорювання земель. Тепер поступово відроджується, оскільки стало більше громадських пасовищ, сінокосів, де ящірки споконвіку проживали.

Василь БАБУХ.

ЦЕ ЦІКАВО

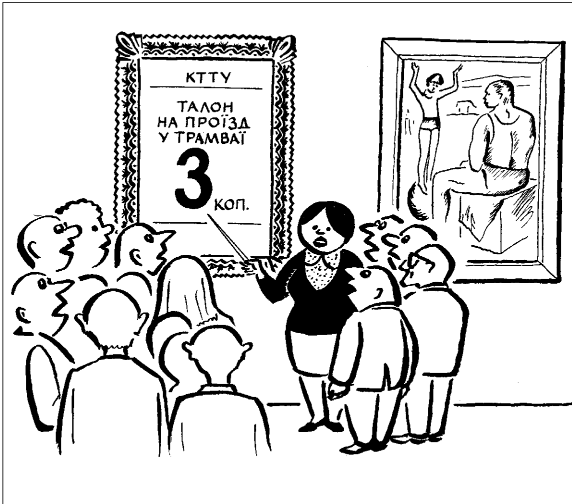
Музей «камори»

У Неаполі планують відкрити цікавий музей. Його експонати вже зібрані й готові постати перед відвідувачами. Це — великі самоцвіти, золоті монети, твори мистецтва, колекційна зброя, документи та автомобілі... Здавалося б, звичайні експонати. Кожний з них, проте, обагрений кров'ю, омитий сльозами і колись значився в розшуку. Річ у тім, що це предмети, вилучені у босів «камори» — неаполітанської мафії.

У ідеї відкриття музею є і прихильники, і противники. Але найбільше — тих, хто сумнівається, чи не стане він місцем, куди ходитимуть, як на практичні заняття, майбутні гангстери? Організатори запевняють, що ні, бо поставили завдання показати мафію як повалене зло, яке не має права повторитися. Музей хочуть відкрити на околиці Неаполя в старовинному замку «Оттавіано», що належав колись великому мафіозі.

* * *

А у нас...

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Мистецтво без мистецтва

Базар «Березняки». Поряд проходить фестиваль перукарського мистецтва. Його організатори обіцяли культурно-мистецьке супершоу. Та обіцянка й тут стала цяцянкою. Прогресивні й вечірні чоловічі та жіночі зачіски, конкурси візажу та нейл-дизайну суперними вважати, як на мене, важко. Такі можна було побачити в західних журналах кілька років тому.

Та все-таки 60 майстрів-перукарів Києва та два десятки непрофесійних моделей зібралися, аби продемонструвати, хто на що здатен. Під натири бульбашкової кампанії зійшлося чимало хлопців та дівчат з різнобарвним волоссям, щоб довідатись про новинки перукарського мистецтва. Але, як на мене, їх просто не було.

У прогресивних зачісках нічого, крім регресу, не помітила. Мистецтва від них годі й чекати, шоу — можливо. Вечірні зачіски також нічим видатним не здивували. Всі схожі між собою, наче їх робили не кілька різних майстрів, а один.

Від таких заходів очікуєш справді мистецтва, високого рівня майстерності перукарів, їх неординарної фантазії. Тому хотілося б не просто очікувати їх, а й отримувати.

Лілія ПРІЛЬ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Згубний шнапс

В Австрії сталося одне з найкумедніших пограбувань банків в історії країни. Грабіжник збирався «взяти» один із банків міста Грац. Як згодом пояснив поліцейським сам 33-річний злочинець, він дуже боявся, тому для хоробрості періодично прикладався до пляшки шнапсу. В результаті, коли він під'їхав до банку, в пляшці майже нічого не залишилося. Грабіжник вийняв з бардачка пістолет, перевірив його, потім одягнув маску, допив рештки шнапсу і... тут-таки заснув.

Через деякий час у поліції пролунав дзвінок. Стурбований перехожий повідомив, що біля банку стоїть машина, в якій відрізняються передні та задні номери. А всередині сидить людина в масці та з пістолетом. Прибулим оперативникам так і не вдалося розбудити затриманого — він прокинувся вже в дільниці й довго розпитував охоронців, хто вкрав його зброю. Чоловікові висунуто обвинувачення в спробі пограбування банку.

Голос України
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311180. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій